

ГОМІН УКРАЇНИ

XV РІК ВИДАННЯ

№ 36 (746)

субота

31

серпня — August

1963

Ціна одного примірника:
в Канаді і США — 15 ц.

«ГОМІН УКРАЇНИ» — СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ТИЖНЕВИК
Видає Видавничий Спілка «Гомін України» в обм. пор. в Торонто, Онт.
ТОРОНТО, Онт. - Канада — НЬЮ-ЙОРК, Н.Я. - США

«HOMIN UKRAINY» — UKRAINIAN WEEKLY
Published every Saturday by «Homin Ukrainy» Publ. Co. Ltd.
140 Bathurst St., Toronto 2B, Ont. - Canada — Tel. 368-3443 and 368-3444

AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL, POST OFFICE
DEPARTMENT, OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE
IN CASH.

Вітаємо

д-ра Дмитра Донцова

У 80-річчя Вашого життя і 50-річчя Вашої творчості, сповнених відданої служби Україні, палко вітаємо Вас, Достойний Пане Докторе, ідейного основоположника націоналізму, незрівняного мистця пера і думки, великого мислителя і учителя, творця і батька нової доби українського народу.

Сердечно вітаємо Вас, Достойний Ювіляте, від імені всіх наших організацій і від усього нашого членства та від імені тих усіх, що не мають змоги Вас привітати.

Складаємо Вам наш глибокий поклін, щирі подяку і щирі вдячності за Ваше СЛОВО, що «пламенем взялось, вогненно заговорило і на Україні понеслось і на Україні світилось», перетворюючи Ваші ідеї в ЧИН. Слово Ваше — могутня зброя, вело і веде в бій синів України за її волю і державну суверенність. Слово Ваше поведе український народ і в останній переможній бій з Москвою.

Бажаємо Вам, наш дорогий Ювіляте, кріпкого здоров'я, багато сил, багатьох літ та щоб Ви щасливо діждали світлого завершення труду всього Вашого життя.

29 серпня 1963 р.

ЛІГА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ
ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ
ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК ЛІГИ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ
СПІЛКА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ
ТОВАРИСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ УПА
СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ
ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ СТУДІОЮЧОЇ МОЛОДІ
ІМ. МИКОЛИ МІХНОВСЬКОГО
УКРАЇНСЬКА ДЕЛЕГАЦІЯ В ЦЕНТРАЛЬНОМУ
КОМПІТЕТІ АБН
ВИДАВНИЦТВО «ГОМІН УКРАЇНИ»
«ВІСНИК» ООЧСУ

Дмитро Донцов

29 серпня ц. р. минає 80 років життя д-ра Дмитра Донцова — ідеолога українського націоналізму і публіциста. Рівночасно минає 50 років від його знаменного виступу на студентському з'їзді у Львові, на якому він проголосив свій політичний маніфест «Сучасне положення нації і наші завдання». Це була програма завдань напередодні першої світової війни та її фіналу національних революцій на всіх територіях окупованих імперіалістичними загарбниками. В тому році в Києві появилася перша книжка Донцова — «Модерне москвофільство».

Політичний удар Донцова був спрямований не лише в окупантів України — в першу чергу в Москву, але в ті світоглядів і психологічні п'яті колонії Москви, які вона розбудовувала від часів Переяславської угоди, а ще більше від часу її насильницького закріплення Полтавською битвою. За 300 років культивування малоросійства в Україні витворився світоглядний комплекс не тільки визнає триєдину Русь, але комплекс рабства, спаралізованої волі, нездарності бути суб'єктом національного життя, життя державної нації. Типи Іванів без роду, паралітиків на роздоріжжі і чиновників чужої батьківщини мали змінити нові люди. Люди героїчні, відважні думкою, волею, чином. Нова людина, вихована на прикладах найкращих постатей світової і рідної історії, мала бути новою провідною верствою народу — державницької нації.

Донцов пів століття тому поставив перед собою завдання перевиновити покоління його сучасників. Своїми творами він у великій мірі причинився до світоглядної і психологічної перебудови поколінь. Рабський опортунізм і сервілізм він випікав своїм словом у душах тисячів, випростовував їхні хребти, казав сміло дивитись життю в очі, велів брати керму життя у власні руки. Він переконав мільйони українців, що Москву можна перемогти лише тоді, коли переможемо в собі штучно виплекане відношення до Москви, московського культу народу-богоносця (православного брата), народу-культуроносця (захисника слов'ян), народу носія прогресу (захисника трудових верств робітників і селян), культу московського месіянства — народу інтернаціоналіста (без допомоги якого «самостійна Україна — неможлива» — Ленін). Всі ці маски Донцов, за час 50 років своєї боротьби, здер з обличчя московського імперіалізму. Здерла ці маски разом з ним нова провідна верства народу в визвольній боротьбі (Дмитро Донцов ст. 12)

Остерігають перед підступом Москви

Перед ратифікацією московського договору в справі частинної заборони атомних випробувань Комісія американського сенату переслухує свідків — членів уряду, генерального штабу та атомної комісії, щоб ствердити, чи цей договір не принесе шкоди Америці.

Президент Кеннеді назвав московський договір «важливим кроком на шляху до миру, розумним кроком, кроком проти війни».

Позитивно, в користь ратифікації договору, висловився: держ. секретар Ракс, міністер оборони Мек

Намара, голова атомної комісії Сіборг і шеф об'єднаних штабів Тейлор. Всі вони запевняли, що договір у жодному випадку не послабить оборонних позицій США. Америка диспонує достатньою кількістю атомних бомб — говорив МекНамара, — щоб знищити Советський Союз, коли зайде потреба. І цього Москва свідомо. Підземні випробування будуть далі продовжуватися. У продукції надпотужної атомної бомби США не є заінтересовані.

Однак не бракує голосів остороги перед підступом

облудної Москви.

Проти ратифікації договору висловився ген. Б. Шрайвер — шеф військового відділу космічних дослідів. Генерал Е. ЛеМей — шеф штабу повітряних сил сказав, що він був би проти одобрення договору, коли б договір не був підписаний. Шеф стратегічного літунства Томас Павер закликав сенаторів не допустити до ратифікації договору, бо він не відповідає інтересам США.

Найбільш критично виступив проти московського договору д-р Едвард Теллер, якого називають «бать

ком водневої бомби». Він зізнавався на спільному засіданні сенатських Комісій для справ закордонної політики і оборони. Теллер закликав сенаторів не ратифікувати московського договору, вбачаючи в ньому підступ Москви.

Коли Москва погодилася на підписання договору про частинну заборону атомних випробувань, то лише з розрахунком, що вона в найближчому майбутньому матиме перевагу в атомному озброєнні. Своїми атомними вибухами в останньому році Советський Союз випередив Америку в досліді над продукцією протиракетних ракет.

Московський договір про частинну заборону атомних випробувань — сказав д-р Е. Теллер — зовсім не є кроком до миру, але до війни. Советський Союз не перестане зброїтися, а здо бувши перевагу в продукції протиракетних ракет, він не зупиниться перед агресією.

Побоювання та осторогу д-ра Теллера поділяє Г. Болдвін — воєнний кореспондент «Нью-Йорк Таймс». Советський Союз диспонує суперпотужними атомними бомбами. Це підстерігають... стор. 12)

У кількох рядках

■ Заохочення з участю делегатів Головного командування військ ОН та представників командувачів комуністичної Північної Кореї закінчилося скадалом. Північнокорейські воїни та офіцери, які обступили будинок нарад, галасом та криком перервали працю комісії. Червоні китайці заявили, що будуть судити двох американських літунів як шпигунів і не звільнять з полону південнокорейського офіцера.

■ Уряд Кеннеді поніс серйозну поразку в Конгресі. Члени нижньої палати парламенту скоротили висоту допомоги іншим країнам на пів мільярда доларів. За внеском уряду впало 196 голосів, проти — 224 (республіканці та демократи з південних штатів). Політика Індії викликає застеререження в багатьох конгресменів і тому вони голосували проти проєкту Кеннеді.

ПОМЕР І. БАГРЯНИЙ

У неділю, 25 серпня 1963 року, несподівано помер на серцевий удар у Санкт-Блязіен, Зах. Німеччина, відомий письменник, журналіст і політичний діяч, голова УРДН ІВАН БАГРЯНИЙ.

Покійний, голова УНР-ди, народився 1907 р. у 1932 р. був репресований більшовиками.

На еміграції за свою письменницьку і політичну діяльність був предметом гострих атак з боку більшовицької Москви.

Вічна йому пам'ять!

Звернення папи до православних Церков

У неділю, 18 серпня ц. р., папа Павло VI відправив архиєрейську Службу Божу в монастирі оо. Василіян у Гроттаферрата. Службу Божу було відслужено у візантійському обряді для монахів і паломників у монастирській церкві Пречистої Діви Марії.

У своїй проповіді папа звернувся з окремим закликом до православних Церков, щоб привернути церковну єдність. Його заклики дуже багатомовний саме перед недалекою вже другою сесією Ватиканського Собору 29 вересня ц. р.

Відмітивши заслуги католицьких Церков Сходу, папа заявив, що його заклики до єдності стосуються «всіх тих східних Церков, що мають те саме хрещення, ті самі основи віри, правильну церковну ієрархію і церковні тайни, сповнені Божою ласкою».

У намаганні здобути для ідеї церковної єдності православні Церкви Сходу — вже попередній папа Іван XXIII почав розмови з російською православною Церквою у ССРСР, а папа Павло VI цю політику далі продовжує. І це він підкреслює у своїй проповіді, як подає «Нью-Йорк Таймс» з 19. 8. ц. р.:

«Великий респект і пошана до тих давніх і великих східних Церков спонукали його вислати минулого місяця Франсуа Чаррієра, єпископа Фрібургу і Женеві, до Москви на святкування 85-річчя патріарха Алексея. Це було зроблено, щоб показати, що немає ніяких підстав для суперництва за престиж, ані для гордоців, амбіцій чи будь-якого бажання продовжати розбіжності і розрив, що існували в минулому і що тепер, як здається мені, є вже цілком анахронічними.» Папа закликав православні Церкви Сходу: «Прийдіть! Хай упадуть усі бар'єри, що ділять нас!»

Все таки, в цьому вели-

кому ділі — змаганні до привернення церковної єдності, Ватикан робить ту саму помилку, що політики Вашингтону. Тут і там бачимо політику коєкзистенції з Росією. Московський патріарх Алексей поставив російську православну Церкву на послуги імперіалістичної, безбожницької Росії.

У такій ситуації тим більше побажана участь, як обсерваторів, репрезентантів Української Православної Церкви на другій сесії Ватиканського Собору. Сподіваємось, що митрополит Кир Йосиф Сліпий з'ясує на Соборі трагедію обох українських Церков під московсько-більшовицькою окупацією в Україні.

Українець в управі антикомуністичної федерації

Антикомуністичні організації в Аргентині об'єдналися, щоб протиставити наступові комуністів, що з бази на Кубі повели широкі підіривну акцію з метою творити нові сателітні, підпорядковані Москві держави в країнах Латинської Америки.

Дня 31 липня ц. р., при співучасті 22-ох представників ан-

тикомуністичних організацій, засновано надрядну централю — Федерацію Аргентинських Демократичних Антикомуністичних Організацій (скорочена назва: ФАЕДА). Федерацію очолюють такі особи: д-р Едвардо Августо Гарсія — голова, д-р Алелес Маркес — 1-ий заступник голови, д-р Василь Іваніцький — 2-ий заступник голови, Льюїс Цезар Перазо — секретар, Вашингтон Вільям Корреа — заступник секретаря, Хуан Блас Каферата — скарбник, Зойло Запата — вступник скарбника. Крім цього членами управління є представники організацій, по одному від кожної.

Голова Федерації, д-р Едвард (Українець в управі... стор. 12)

ГОТУЮТЬСЯ ДО ЗДВИГУ СУМА - ЗАХІД

Черговий Здвиг СУМА - Захід відбудеться в Клівленді в дні 31 серпня до 2 вересня. Готування до нього інтенсивно провадиться уже декілька тижнів. Оформлено команду Здвигу під проводом Богдана Футеля та пороблено ряд заходів і естафет, щоб належно підготувати простору площу в Брансвіку (де ще недавно відбувався табір ЮСУМА «Лісова Пень») до участі кількох тисяч учасників Здвигу, які прибудуть із Чикаго, Детройту, Мінеаполісу, Мілвокі, Флінту, Денверу, Омаги, Пітсбургу, Акрону, Кентону, Янгстону, Льюїсу, Парми та Клівленду. Останній раз Здвиг СУМА - Захід відбувався в Клівленді 1958 року.

Справа двомовності

З'їзд Нової демократичної партії у Ріджайні проходить цього року під кутком, так би мовити, зацікавлення до французів. Видивилена Квебеком справа двомовності й двокультурності домінувала над усіма проблемами й залишила свій слід у постановках з'їзду.

Щоправда, поодинокі делегати вимагали, щоб Канада виступила з НАТО, не прийняла атомної зброї, заявлялися за підписанням договору між НАТО і Варшавським союзом, але еперто всі поверталися до основної і найважливішої справи — на якій базі знайти в майбутньому співпрацю з французами?

Декларація з'їзду НДП визнає, що Канада складається з двох народів — англійців і французів. Вони пов'язані зі собою взаємною опієрацією, що її започаткував акт федерації. Оба народи повинні мати рівні права в цій Канаді. Отже французи можуть мати власне окреме шкільництво в усіх провінціях Канади, а французька

мова визнана нарівні англійської в урядових і судах Канади.

Очевидно, не можна мати жодних застережень до прав французького населення. Але проблема не вичерпується тим, що французька мова і французька культура займає рівноправне становище поруч англійської. У Канаді живуть численні й інші етнічні групи, яких не можна підпорядковувати цим двома мовним і культурним типам. Вони теж внесли свій окремий національний вклад у розбудову Канади.

Українська опільнота в Канаді зовсім не думає резигнувати з прав зберігати свою мову і культуру, мати безпечне право плекати і вивчати їх не тільки вдома і в національних організаціях, але й у публічних школах.

Дивно й незрозуміло, що з'їзд НДП не взяв до уваги того факту, що інші етнічні групи не погодяться на дискримінацію і асиміляцію.

З'їзд перевибрав Т. Дагласа лідером партії.

1948

1963

УКРАЇНЦІ СХІДНОЇ КАНАДИ!

31 серпня і 1 вересня

відбудеться

Всеканадський Ювілейний ЗДВИГ

у 15-річчя СУМ в Канаді

Оселя «Веселка» біля Актона

У ПРОГРАМІ ЗДВИГУ:

Субота, 31 серпня, година 9.00 ранку

Польова Соборна Служба Божя, яку відслужить о. М. Цурковський.

Сумівська олімпіада осерредків СУМ східної Канади.

Велика юнацька Ватра з мистецькою програмою.

Неділя, 1 вересня, година 9.00 — 10.30 ранку

Соборне Польове Богослуження відслужить о. митрофорний прот. Д. Фотій з участю катедрального хору під управою Ю. Головка.

Головну доповідь виголосить д-р М. Кушнір з Вашингтону, голова Центральної Виховної Ради СУМ.

У Всеканадському Ювілейному Здвизі візьме участь 1000 організованих сумівців в одностроях.

Ювілейні святкування попереджує дводенне таборвання юнацтва СУМ, четвер 29 і п'ятниця 30 серпня ц. р. на оселі «Веселка».

Прибувайте всі для гідного вшанування 15-річчя СУМ у Канаді.

Від'їзд автобусів у неділю, 1 вересня, год. 8 ранку з «Українського Дому» 83 Крісті Ст. — 2 дол. від особи.

Вітаємо молодь на здвигах у 15-річчя СУМ — Торонто - Едмонтон - Елленвіл - Клівленд

Богдан Коринт

Атомний договір і друга сторона медалі

Підписаний у Москві договір про частинну заборону атомних проб викликав у всьому світі повні пресових коментарів. В по-давляючій більшості автори статей висловлюють своє позитивне ставлення до цієї угоди та леліють надії, що вона стане, чи є вже базою для дальших переговорів. Серед телячого захоплення угодою з Кремлем, почавши від англійського лорда Расселя, а на муринові скінчивши, все таки відчувастесь якийсь несамовитий титар в атмосфері цього політичного потягнення. Правда, договір підписують майже всі держави в світі, але ці масові підписи, у виді „колективної системи“, наче б підписуючі стояли в черзі, роблять якщо не банальне враження, то досить не-поважне.

Заборонені є проби в повітрі, космічному просторі і під водою, але не під землею, бо такі трудно перевірити. Уже в такій редакції заіснувало зерно недовіри. Договір входить у життя зараз після ратифікації, а приступити до нього може кожна держава.

Атомні бомби мають США, СССР і Велика Британія. Ця остання дістас їх від Америки. Тож ці нові „три великі“ мають домінуючий голос у спілці. Усякі зміни договору можуть інші члени проस्कтувати і обговорювати на спеціальній конференції, а навіть ухвалити більшість голосів, але „три великі“ мають на це дати свою згоду. Отже нове вето! А вето означає, що воно є в інтересі однієї з цих трьох великодержав, а не в інтересі „людськості“, як про це широко говориться.

Москва видвинула побажання, щоб довести до пакту неагресії між НАТО і Варшавським союзом. Це означає, що всі члени договору мали б визнати статус кво у Східній Європі.

Кеннеді заявив, що успіх договору має символічний характер і означає тільки перший крок до співпраці і вирішення усіх спірних питань. Договір забезпечує позиції в Берліні та запевняє охорону інтересів безпеки США.

Червоний Китай оцінює договір як змову проти його інтересів і вимагає повного розроблення, ліквідації усіх баз і знищення припасів бомб. Англія за-

хоплюється договором як початком нової ери і повного розроблення. Де Голь відмовився підписати, бо згідно з його поглядом договір не вистачає і не поважний. Врешті Німеччина побоювалася, що вся ця історія зв'язана з визнанням Східної Німеччини, але після наради з Раском, дала себе переконати. Так отже довкола цієї нової Ялти постав шум і галас голосів за і проти, із цілою скалею захоплення і сумнівів, а то й вповні негативних оцінок.

Причиною підписання договору саме тепер є міжнародна ситуація. І Москва і Вашингтон наставлені вести глобальну політику без інших менших чи більших співучасників. І саме ці намагання в останніх часах зазнали невдачі. Америка стрінула опір Франції і частинно Західної Німеччини. Ще й Нассер вкінчує свою атомну зброю. Москва має свої клопоти в комуністичних країнах, у опорі націй поневоленіх внутрі СССР (хай покищо в духовій ділянці), у господарських труднощах, які не дозволяють на дальші видатки у розбудову атомної зброї. Врешті над обома потугами висить небезпека червоного Китаю, що теж матиме атомну бомбу і згнане сон з очей „жовтою небезпечкою“.

Так оці для обох сторін коєзистенція видається корисною і стала сьогодні актуальною потребою. Бо ж виявляється, що й малі держави чи нації можуть ставити успішний опір, створювати труднощі і, хто зна, чи не підкопати поважно підвалини імперіальних затій Москви.

У виду такої ситуації заявив про волю для всіх, про з'єднання Німеччини і т. п. залишилися гарними словами. На ділі підтверджено Ялту, себто поділ світу за зразком післявоєнних договорів. Границі СССР і його сателітів для Москви забезпечені, а Британія й Америка мають свій „мир“ і перспективи бізнесу з комуністичним бльоком.

Після цього перегляду останніх подій пригадаймо собі долю інших договорів, від років з-перед другої світової війни почавши.

Як знаємо нині з опублікованих частинно докумен-

тів, наміри Гітлера не були таємницею для інших держав світу. Мимо цього з великим здоволенням Франція і Англія підписали умову приязні з націонал-соціалістичною Німеччиною 1933 року. 1935 року слідував морський договір між Англією і Німеччиною.

Москва знову підписала пакти неагресії з Польщею, Фінляндією, Румунією і балтійськими державами в різних роках перед війною, а навіть такий же пакт з Японією. А вже в 1939 році від взаємних пактів годі було декому й обігнатися. Англія дала гарантії незалежності і взаємної допомоги Греції, Румунії, Туреччині і Польщі; німці — Данії, Естонії і Литві; малі держави запевнили собі взаємну допомогу, так що не один з тогочасних політиків думав со-

бі скрито: хорони мене, Боже, від приятелів, бо з ворогами сам собі дам раду!

Усі ці пакти не мали ніякого значення і, мабуть, ніхто й не думав їх додержувати. Справа в тому, що кожна держава, підписуючи договір з іншою, мала виключно на увазі не якісь користі для „людськості“, а свої власні. Коли політична ситуація мінчалася, а з нею й інтереси держав, додержувати зобов'язанні договорів було б повною недоречністю. Такою є дійсність! Доказом може бути Москва, яка в повосенних часах на 92 відсотки не виповнила своїх зобов'язань.

Отож і в випадку атомного договору грають головну роль інтереси держав — ініціаторів і ніщо більше. Всі інші держави мають у тому свій інтерес: одні засадничий, як нпр.

французи, що на договір не погоджуються; інші не мають потреби викликувати невдоволення Америки чи Москви і тому договір підписують. Але ці їхні масові підписи, цілком зрозумілі, значення не мають (забезпечене вето!), хіба тільки пропагандивне для „темної маси“.

Проте ми, українці, не можемо оцінювати договір з точки погляду американців, німців, чи французів. Наш погляд на цю справу мусить бути уточнений із становища українських, а не інших інтересів.

Ми оцінюємо цей договір як konieczність для СССР. В нинішній ситуації один крок назад означає для Москви розвал імперії. Упадок комунізму в будьякій сателітній державі рівнозначний з ідеологічною поразкою внутрі СССР. Загрозами симптомами є для Москви афера з Китаєм, справа з Албанією, а останньо з Румунією. Польща тримається покищо „на (Атомний... стор. 6)

Клопівливі роковини

В біжучому — 1963 році — припадають 100 роковини громадянської війни в США. Глибока прірва між південними і північними штатами, яка й була причиною цієї війни вже майже повністю вирівнялася, ресантименти і рани давно загоїлись — отож обидві сторони пильно і запально готувалися до врочистих святкувань, які на їх думку повинні були передстати США всьому світові в ролі захисника расової справедливості. В наші роки, коли більшість делегатів в Об'єднаних Націях мають кольорову шкіру, така опінія про США платилася б політичні дивіденди...

Але ініціатори святкувань не врахували до своїх плянів одного і, як виявилося, найважливішого фактора, а саме — почувань сучасних негрів США, за яких начебто проливалася кров білих сто років тому.

З весною стало ясно, що негри зі свого боку також пильно готувалися до роковин еманципаційної війни — та ще й як готувалися! — але не по лінії бажань білих, а проти них. Бо хоча вже від 1954 року чорні ведуть завзяту боротьбу за свої права, то лише в цьому році вона стала такою масовою і всеобіймаючою, що маємо діло зі справжньою революцією.

Світ заскочений — чому чорні в США бунтуються,

коли вже майже сто років тому скасовано рабство та призначено неграм громадянські права? Щоб зрозуміти негритянську революцію, яка розгортається щораз сильніше, треба пригадати історію з-перед століття.

Справжньою причиною громадянської війни було намагання південних штатів вийти зі складу США та створити окрему самостійну державу. На шлях політичного сепаратизму штовхав південь довгий ряд економічних, соціальних і культурних причин. Рабовласницька система півдня була також одною з тих причин, але не найважливішою! Лінколн вразно заявив, що лише бажання втримати південні штати при Юнії вплинуло на рішення війни проти півдня. Проте це бажання втримати єдність держави могло виглядати на звичайний імперіалізм північних „снків“, а тому його надто не видивляли, особливо по-за межами США. Натомість урядова пропаганда висула на перше місце справу рабства, щоб зогідити рабовласницький південь та здобути прихильність опінії світу для „визвольної“ політики Вашингтону. Ця пропаганда виявилася такою успішною, що закрила і затемнила справжні причини і цілі громадянської війни. Формально, після розгрому півдня, скасовано

невільництво та призначено неграм громадянські права у формі XIII та XIV поправок до конституції і на тому скінчилося. Для державного проводу США важливою була справа замирення та інтеграції в рамках США південних штатів, а не доля визволених негрів. По за одиницями, які з гуманітарних, а ще частіше шкурних мотивів далося займалися проблемою „чорношкірів“, суспільство США неграми не цікавилася і залишило їх самих, щоб давали собі раду власними силами. Така постава припечала долю чорних на ціле сторіччя. Визволення з рабства чорна маса, в якій лише одиниці знали грамоту, не мала ніякої психічно-моральної підготовки до самостійного життя, а не одержавши ні від держави, ні від громадянства жодної підтримки, швидко знову попала під повний вплив вчорашніх рабовласників.

А тих не треба було вчити в чому їх інтерес. Вони постановили дати державі негра на найнижчому культурному рівні, плекати його почуття меншевартості, щоб по власній волі експлуатувати дешеву робочу силу. З цією метою переведено на півдні повну сегрегацію — відділення рас від мешканцевих кварталів аж до церкви включно. Експлуаторському егоїзмові рабовласника допомагав ви-

До діяльності КАСІД-у

*) Відомо, що два головні станища в КАСІД-і займають Йосип Лисогір і ред. Володимир Душнік. Перший є головою КАСІД-у, а другим головою Пресової й Інформаційної Комісії. Це фактично головна функція, бо КАСІД є пропагандивною установою.

Згідно з напрямками КАСІД-у п. Лисогір бере участь 1-го липня в імпрезі, опонізованій Комітетом Вільної Європи, але „був змушений демонстративно покинути святкування Світового Дня Волі“, бо Україна не була згадана між поневоленими народами, як по-відомо „Свобода“ з 10 липня. Лисогір повинен був знати, за які приймав запрошення до участі в імпрезі, що цей „Комітет“ як і АЦЕН не визнають України поневоленою нацією.

Яке становище займає п. Лисогір до КВЕ, що його постійно критикують український визвольний рух за негативне ставлення до України? У передовиці „Свободи“, органу УНСОУ, що його очолює п. Лисогір, з 10 липня налісано: „Комітет Вільної Європи треба вважати в основі за дуже добру і потрібну установу“. Значить п. Лисогір не припадково був в імпрезі КВЕ.

Нам не зрозуміло, як може установа, яка вираєно є проти українських національних інтересів, удостоїтися на сторінках „Свободи“ признання, що вона „дуже добра і потрібна“. До того там же налісано, що Голова КВЕ заявив, що він „міг би наразитися“ на заклад, що він змагає до „розчленування Росії“. Отже КВЕ уважає Україну частиною Росії і тому не визнає України поневоленою нацією. Цей підхід зовсім в ду-сі найбільш реакційних російських імперських кругів.

Але, помімо цього, „Свобода“ далі пише: „Радіо Вільна Європа дає поневоленим європейським народам нову надію“. Значить, Україна може мати нову надію на ще гірше поне-

*) Закінчення із ч. 35.

ками плеканий комплекс вищості білої раси. Ось чому сьогодні сегрегаціонізм є не лише багатий, але навіть найнужденіший білий бідняк, який у культурному відношенні стоїть на одному рівні з негром.

Триста років політики зіштовхування негритянської маси на саме дно соціальної драбини дали свої наслідки. Сьогодні чорні в США стоять нижче за білих громадян. Муиринські квартали по великих містах — це брудні, запущені, перелюднені гетто. Там процвітають алкоголізм, наркоманія, розпуста, злочин і молодіжне хуліганство. Більшість кримінальних злочинців — чорні, хоча на (Клопівливі... стор. 7)

полення, якщо буде реалізована ідея, що її голосить КВЕ. Це твердження заперечує нашу критику, що її дає „Свобода“, підкреслюючи, що вона „не має бажання обвинувачувати КВЕ в дилі волі чи тенденції...“ Редакція „Свободи“ радить: „на найраціональніше інтереси всіх, виключно із самими КВЕ, як і тих народів, яких він опустив, треба поробити всі можливі заходи, щоб цей Комітет, як американська установа, придержувався також і американського принципу про неподільність волі“.

Для алая є виявом цілковитої політичної невідомості. Я можна радити КВЕ, щоб він змінив свою політику, коли він саме був створений для ведення такої політики. Повинна рада варту стільки, скільки намагається, напр. намовити НТС, щоб він став приятелем України. Безвильно старатися змінити погляди державного секретаря Раса чи п. Ростова. Лише зовсім інші американці, як напр. конгресмен Фігер, д-р Е. О'Коннор, адвокат Чарлс Керстен є справжніми приятелями України. Нашим завданням є шукати таких приятелів більше. Замість обивателів пороти КВЕ і АЦЕН-у — краще закликає американців допомагати Антибolshevikському Вільному Народу, допомагати створити світовий центр боротьби проти російського імперіалізму і голосити правду визвольну концепцію.

Діяльність КАСІД-у, у якому п. Лисогір і Душнік виступають з рамками УККА, повинна бути обговорена і докладно з'ясована на форумі УККА, щоб не дезорієнтувати української громади.

А. В. Б.

УКРАЇНИ

Суспільно-політичний тижневик, видає В-ча Спілка „Гомін України“ з обм. пор. Редактор КОЛЕГІЯ. Складання кожного чергового числа закінчується в понеділок. Дописи й оголошення до кожного чергового числа приймаються до п'ятниці включно. Редакція не зєртає надісланих матеріалів і застерігає за собою право їх скорочувати та справляти. Статті підписані прізвищем чи ініціалами авторів не є колючо висловом становища Редакції. За зміст оголошень Редакція не відповідає. Зміна адреси \$0.10. — При зміні адреси подавати стару адресу.

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ В КАНАДІ І США:

На рік — \$6.00 (вартість канадського долара), підрічно — \$3.25, чвертьрічно — \$1.75.

SUBSCRIPTION RATES: Canada & USA (Canada exchange rates) — \$6.00 per year, \$3.25 per six months, \$1.75 per three months. Foreign rates \$6.50 per year and \$3.50 per six months.

Іван Кравчук

Згадка про І. Климова—Легенду

Сл. п. Івана Климова—Легенду я ближче, і не під псевдонімом, а під власним іменем запізнав там, де тоді здебільша запізнавалися ближче, вже з відкритими обличчями, верифіковані друзі з революційного підпілля, тобто члени УВО й ОУН, у... в'язниці.

Зараз після великої голодівки, що її провели українські націоналісти в 1938 році по більших польських в'язницях, як протест проти надмірних знущань і за людське трактування, саякі-такі права тощо, — мене були перевезли з Бригідок до карної в'язниці в Тарнові. Ця в'язниця була мені вже добре відома з відсліджування в ній попереднього вироку. Нічого інічно в ній не змінилося, хіба тільки те, що число наших друзів побільшилося багато разів. Навіть той сам, гіршого сорту — відділовий Шатко перебрав мене.

Увійшовши до камери, я привітався із присутніми прийнятим у нас звичаєм: легким піднесенням правої руки, щоб таким чином рівночасно зазначити свою приналежність до конкретної категорії в'язнів. Відповіли теж у той спосіб. Приємно. Попався до своїх.

У камері, як пізніше показалося, я застав сл. п. Івана Климова і ще декількох друзів з його справи, засуджених теж на більші вироки, та інших націоналістів. Потім ще дехто прибув і в камері, розрахований на вісім осіб, було нас звичайно 14-17 в'язнів. Як мені відомо, з цієї нашої сім'ї осталося при живих небагато: двох на волі у вільному світі.

Іван відразу підійшов до мене, привітався, познайомив мене ближче з рештою друзів і відразу взявся навіть мене дружненько „підтягати“. Як був здивований, бо при тому вияви-

лося, що він мене знає з обличчя і по прізвищу. Я ж гадав, що його вперше віч-на-віч бачу. Мені показали набагато на думку й пригадуватися не одні з його пригод, які вже від давна кружляли серед людей у місцевостях навіть доволі віддалених від „резиденцій“ Івана. Згадати б хоч дещо з того:

Під час горезвісної польської пацифікації в 1930 р., його жажливо били, вимагаючи тільки одного підтвердження, що „ця земля польська“. Але Іван Климов за кожним разом відкрито й сміливо повторював: „...українська!“ Банди, бачучи, що ніякі побої не зломлять національної гідності в Івана, кинули його в криницю. Думали — пропаде там „гайдамака“. Але вже того самого дня, пізно вечером, він, із завинutoю головою, відбував зустріч зі своїми друзями.

Ледве чи ще комусь з арештованих пощастило так, як Іванові, попри всі особисті обшуки, що їх робила в нього „влада“, — „перешварцувати“ ві со-

бою револьвер аж до в'язничної камери в Бригідках. Не пам'ятаю, що далі сталося з цим револьвером, але при розмові Іван, не хвалячись, підтвердив цей, мабуть, неповторний факт.

Теж, ледве чи хтось із націоналістів - революціонерів пройшов пішки в організаційних справах стільки миль, скільки Іван. Мантрувати по лінії Сокаль-Львів було для нього звичайнісінькою буденщиною. При тому не раз, навіть дуже зручно й дотепно, висовгувався з рук поліцаїв, підводив їх, а то й клив собі з них. Поліція, не жалюючи часу, постійно за ним слідувала.

Одного разу, під час такої мандрівки за дня, Іван уже з віддалі запримітив своїх „хоронителів“. Він преспокійно завернув з дороги на синажоту і зайшов за найближчі куці так, що звернувшись на себе увагу поліцаїв. Ці негайно, підкрадаючись, окружили куці з обох боків і... побачили Івана зовсім при інших обставинах, ніж вони того сподівалися...

Ця весела конфронтація поліцаїв з Іваном була свочасною вже відмічена в якійсь нашій газеті, мабуть, 1933 р.

Як відомо, в'язнична адміністрація у Бригідках не раз намагалася українських політв'язнів, зокрема засуджених за саботажі, насильно переділати у в'язничні сірі мундири, щоб таким чином ще більше їм дошкулити й звести їх до ролі звичайних, кримінальних в'язнів. Українські політв'язні тоді рішуче відмовилися надягати на себе такі мундири. З почуттям гордості й піднесенням розказував мені один злодій (він сам був українського роду) про те, як у Бригідках одного разу намагалися Івана Климова переділати в такий мундир, але він рішуче від цього відмовлявся. Вночі, несподівано, забрали його приватне вбрання, а підкинули в'язничне. І Климов мундир такий не прийняв і остався тільки в білизні. Тоді кинули його до „кацяби“ (карцеру) під каплицею. Іван, у самій

тільки білизні, просидів там пару тижнів, але у в'язничний мундир таки не вдягнувся.

Згадати б, що ця темниця під каплицею була в землі досить глибоко. Сатрапам з адміністрації, як мені видається, було дозволено карати в'язнів і кидати їх до темниці, але не на довше, як на п'ять днів. Хто був у темниці під каплицею, той знає, що виходячи з неї, після трьох-чотирьох днів, таки добре, аж до неприємності закручувалася голова і сліпило людину під раптовим ударом денного світла.

У камері кидалися в очі порядок і зорганізованість, відразу можна було здогадатися, що Іван являється провідником українських націоналістів політв'язнів, або членом Проводу. Можна сказати, що в'язничні мури й тісні камери ні на хвилину не зчупили, ані не сповільнили його життєвого маршу, не порушили його впорядкованості й стилю.

Іван, людина підпілля,

революціонер і націоналіст з крові й кости, людина невичерпної енергії й жертвенності, одчайдушності й великого ентузіазму, розмаху, а при тому навіть у дрібних справах — педант. Він вимагав, ніколи не був поблажливим до інших, але найперше ставив найбільші вимоги до себе самого.

Якось, за дрібне недотримання, Іван станув до карного звіту перед сл. п. Ю. Головинським. Крайовий комендант УВО покарав його тоді довгим маршем на південь від Львова. Цей звіт і кару І. Климов прийняв з полегшею:

— Виправився за одним махом, а так не дарував би сам собі — говорив він.

У камері, бувало, оставив хтось розложену газету — і вже наражується на докір: „Сьогодні часопис, а завтра кріс оставиш...!“ Не дуже то акуратно зав'язує шнурівку, і вже Іван тисне йому пальцем.

(Далі буде)

Для станиславівців і не тільки

З'їзд абсолювентів гімназії 1913-1963

Пригадую докладно: був погідний травневий ранок... Ми — матуранти вишуквалися в парку Ромашкана. Півкілометра до української чоловічої державної гімназії ми маршували символічним клином: попереду один, за ним два, далі три, чотири — останній ряд практично займав усю ширину вулиці... Хто був попереду — не пригадую. Так само не пригадую, хто був у другому ряду, — в якому був я. Натомість добре пригадую, що біля дівочої приватної гімназії УПТ настрій був „героїчний“, і що цей настрій перед дверима нашої гімназії раптом зник у підпіллі п'ят, поступаючи страхом перед матурою. Докладно пригадую, що ще в останній хвилині мені вкладали в голову математичні правила — по мені окремо посилали терція, щоб я врешті „зволів“ увійти.

Самой матури я не можу забути просто тому, що вона — клята мені щороку сниться. (Як сниться? — Так, що я „паду“ з математики: не знаю, йолоп я один, тридев'ятий, скільки а + б... Який ідіотичний сон!... Аж, свідомість каже мені, що це ніяка матура — я ж такий сивоволосий, як і мій інструктор — але, з другого боку, факт фактом: я таки не знаю, скільки дас а + б...).

Те, що я забув із тих днів, має своє виправдання: з того часу минуло тридцять чотири роки... Наш добрий Станіславів (до якого назви в нас так само мало сантименту, як багато — до самого міста) за той час міняв назву аж чотири рази: (Станіславів), Станіслав, Станіславів, Станіслав і Івано-Франківське...

Знавала перемін і наша місцевка Альма Матер — чоловіча державна гімназія при вул. Липовій, ч. 44. У 1945 році вона пере-

стала існувати. Лишилися тільки розсіпані по широкому світі її діти і їхні діла. І от тепер, у півстоліття першої матури в цій кузні знання і характерів (1913-1963), якась золота душа піддала думку зробити з'їзд усіх абсолювентів-матурантів нашої гімназії.

З'їзд, що відбувся в суботу, 22 червня 1963, в залі під церквою св. о. Николая в Торонті, Канада, не був великою аферою. По-перше, за один день не можна Києва збудувати, а два, тільки дев'яносто осіб приїхали на понад тридцять річників-випускників гімназії (отже: три на річник...). Не масмо претензій до недержавних, професійно перешкоджених тощо. Натомість годі виправдати тих, які вважали, що „ї без них буде багато учасників“, ба, махали легко-важно рукою, мовляв, „такі з'їзди допоможуть як мертвому кидило“... Таке трактування справи — по смертний політичний нашій Матері Кормильниці (мовляв, наша гімназія нічого йому не дала...). Насправді ж, це доказ духової старості й „викінченості“ людей, які — замість іти в житті тим символічним клином, що розсаджує всі перешкоди, — перейшли на похилу площу снобізму й інертного глузування з усіх і всього... Такі з'їзди мають на меті знову пов'язати ті вузли дружби, спільних переживань і спільної дії, які попереривала мачуха-доля, і кусник-по-куснику відбудувати образ та історію нашої спільної найбужчої батьківщини. Яке велике документальне значення може мати така реконструкція в майбутності — того повноту ми навіть не уявляємо...

Перший контакт учасників, після Богослужби, в залі, прийшов під гаслом: „своя своїх не познаша“... В багатьох випадках товариші з тієї самої лавки-

парти в класі представлялися один одному (як люди, що вперше себе бачуть). Сивизна, лисина, зморшки — ось головні „вороги народу“, що з друзів поробили незнайомих (при чому ці вороги дивним дивом більше спустошення наробили серед молодих, ніж серед старших річників).

Яке велике щастя, що ніхто з учасників не загавдав особистими звітними-життєписами з'ясувати історію цих зморшок, лисин і сивизн — мені здається, кожний другий звітodawець розридався б і не докінчив би свого оповідання... Але й без оповідань „людське м'яке“ в серцях учасників знаходило свій багатомовний вияв: у пасивному уважливому спостережанні — обсервації знайомих і незнайомих, у сконцентрованому сприй-

манні доповідей, у захопленому квітванні жартівливих спогадів про гімназійні часи, та гротесковій характеристики директорів і професорів (з яких деякі чекають своєї помертної реабілітації...), у гордому ствердженні, що наша гімназія й наші професори навчили нас конкретно, конструктивно працювати, і в спонтанному одобренні ідеї видання документальної праці про Станіславівську гімназію. (Щоб солідаризуватися з позагімназійними станислав'янами, рішення не видавати окремої книги про цю школу, тільки вмістити працю про гімназію, як один відділ загальної книжки-альманаха про Станіславівщину).

Парадоксальний висновок з'їзду: хоч деякі учасники були розчаровані, мовляв, не багато зискали, — не присутні такі чимало втратили. А ще більше втратила справа (призби- (З'їзд абсолювентів... стор. 9)

По сторінках преси

У 30-РІЧЧЯ ГОЛОДУ

У цьому році українці у вільному світі відзначають 30-річчя голоду в Україні, у наслідок якого згинувало біля 7 мільйонів людей.

Число жертв голодової облоги України Московію обрахувало на близько 7 мільйонів душ. Всі інші дані щодо числа населення і жертв у зв'язку з голодом промовляли за наведеною цифрою — 7 мільйонів. Все ж не дивлячись на цю найвищу правдоподібну цифру, де хто в нас від того числа самовільно відхилився, подаючи, чи то жертв між 3 і 10 мільйонами. Цей факт не промовляє в нашу користь, ані не свідчить про нас позитивно. Інша справа, що ніхто не знаєме докладного числа жертв голоду, особливо коли більшовицька влада-сприяльник голодової катастрофи проіснує довше. Все ж нам немає підстав чинити жертв голодової катастрофи щораз змінювати. Тим більше, що останній перепис населення, переведений ворожою владою в Україні в 1960 р. свідчить про те, що від голоду вмерло якнайменше 7 мільйонів душ українського населення. Жертв терору і війни не беремо до уваги.

Тож притримуюся одного числа — 7 мільйонів і різниці числами не вводим у блуд чужинців.

Ось польський тижневик групи ген. Андерса, що виходить в Лондоні, Англія, — „Ожел Б'яли“ з 11 липня ц. р. в нотатці під заг. „30-річчя людодовичого голоду в Україні“ інформує про перебіг віча, скликаного „Англо-Українським Товариством“ 2 липня ц. р. для відзначення 30-річчя голоду в Україні. У нотатці між іншим читаємо: „На закінчення голова віча А. Герберт запропонував схвалити проєкт резолюції в англійській мові, яка в першій точці стверджує, що „голод в Україні в 1933 р. від якого вмерло шість мільйонів наших братів-чоловіків, жінок і дітей, був спричинений страшною і злочинною політикою колективізації сільського господарства, позбавлення власності і переслідування українських селян і завдяки ревізії для московської держави усіх запасів харчів в Україні при допомозі нехристиянських і нечеловічських органів більшовицької партії і держави“...

НИШАТЬ ТРАДИЦІЮ

Московська царська окупаційна влада русифікувала інтелігенцію в Україні, не торкаючи селянства, яке заховувало звичай своїх дідів і традицій.

Нова московська червона влада, хоч ніби дозволяє вживати українську мову, одначе за посередництвом цієї мови плінує виривати всю національну душу народу, зривати його фізичним і духовним навантаженням і прибудовою на своїй власній землі. З такою метою найперше позбавлено нашого селянина його землі, збито в нього віру в Бо-

га, а останньо робляться усілякі спроби знищити його звичай, віками засвоєну традицію.

Комуністична ганчірка, що зветься „Українське Слово“ з 10 липня ц. р. у статті „Нові народні обряди на Буковині“ інформує своїх читачів про які то нові обряди йдеться.

Набуту віками традицію не легко усунути. Люди хочуть, щоб їх діти були хрещені, щоб не були новітніми нехрещеними бусурманами, отже з новонародженими дітьми вдаються до церкви і до священника. Це, очевидно, не подобається більшовицько-московській владі, бо ж вона веде війну з Богом. Тому вона вигадала спосіб, щоб замість хрестин відбувати „зв'язини“, бо ж тепер там панує диявольська червона зірка, а не хрест, отже „зв'язини“ дитини, а не хрестини. Тому хай буде музика і пляшка, вочистивши заліс новонародженого до книги „Загсу“ і т. д., але щоб не було хрестини.

Подібне щодо проводів до Червоної армії. З музикою і піснями відправляють рекрутсько-призовників його рідні і знайомі. Очевидно, подібне діється у випадку подружжя. Молоді йдуть до Загсу з музикою і піснями.

Знищивши таким чином прив'язаність до рідної традиції і вивши віру в Бога, окупаційна влада хоче вирвати з душі народу все те, що протягом віків було підставою його існування, давало наснагу в боротьбі з ворожими силами. Ми переконані, що не вдасться ворогові знищити вірувань і традицій народу. Народ перебуває на одне ліхоліття, перебуде успішно і переможно також найгірше московсько-нервоне нещастя.

ПОЛЯКИ, ЩО ПРОПАЛИ В СССР

Виконавчий комітет об'єднання поляків у Лондоні зібрав і опублікував докладні дані про кількість поляків, що в часі війни були депортовані до ССР, а по війні репатрійовані до Польщі. Дані показують, що окроило півтора мільйона поляків пропало в СССР.

У статті на підвищу тему під заг. „Про повернення поляків з Росії“ у „Звізозковці“ з 24 липня ц. р. між ін. читаємо: „Реасумуючи можемо ствердити, що з числа приблизно 5,400,000 поляків, що були в межах СССР в 1940-41 рр., повернулося до Польщі 2,213,000, померли у в'язницях і концтаборах — 225,000, залишилися і проживають в СССР 1,380,000, що разом становить число 3,818,000. З цього виходить, що і далі недостає понад 1,500,000 осіб“.

Автор статті припускає, що уряд СССР свідомо сховав багато тисяч поляків або примушує їх прийняти громадянство СССР, чи розпроширив їх по великих просторах держави, заповнюючи таким чином великі воєнні втрати в людях СССР. Про те, що значна кількість

Перед другою сесією Ватиканського Собору

У зв'язку з недалекою початком 2-ї сесії Ватиканського Собору в українській пресі щораз частіше можна читати голоси, що висловлюються за участю в Соборі обсерваторів Української Православної Церкви.

У статті під заг. „Увага, гідна подяки“ в „Українському Слові“, число 1130/63, О. Войків між іншим пише: „Чому ми постійно варимось в нашому давньому мильному? Безупинно заздуючи давно релігійну боротьбу, яка нібито лише у нас була. Насправді ж наша релігійна боротьба була дуже маленька, коли її порівнювати до тих воєн, які точилися тут на Заході, впродовж довгих років. Аж, тільки в одному Парижі і однієї ночі французькі католики вирізали більше 8 тисяч протестантів. Аж, король Наварри, а пізніший король Франції Генріх IV, він найбільш завзяту війну проти французьких католиків, а ставши королем Франції, видав „Нантський едикт“, яким припинив релігійну війну у Франції. Аж, у Великій Британії існували тайні протестантські організації, які збивали католицьких дітей.“

Але про Варфоломійську ніч у Парижі, як і про ті тайні протестантські організації, які збивали католицьких дітей, ніяк навіть ніхто не згадує. Якійсь смертельний страх опанував нас і не можемо ми зробити хоча б тільки один крок вперед, до отієї внутрішньої християнської толеранції.

„Можна робити припущення, що й на другій сесії Ватиканського Собору будуть обсерватори московської православної Церкви, але чи будуть представники інших православних Церков? Аж, не личить тепер змінювати попередні негативні рішення. Але московським імперіалістам можна було змінювати? І вони будуть ще не один раз виводити всі православні Церкви в степ і там їх залишати, а самі їхати до Риму. Ми не схвалюємо такого поступовання московської пра-

вославної Церкви, але ми протестуємо проти нашої Православної Церкви, щоб вони позбулися смертельного страху перед католицькою Церквою і діями самостійно на користь нашої Православної Церкви і на користь нашого поневоленого народу“.

Так, справи Української Православної Церкви на Ватиканському Соборі повинні репрезентувати як обсерватори представники вільної Української Православної Церкви у світі, не московська Церква-поневолювач.

■ У США проводять атомні вибухи під землею. Секретар оборони МекНамара і шеф об'єднаних штабів США ген. Маквел Тейлор заклали перед сенатською комісією за ратифікацією московського договору про частинну заборону атомних випробувань.

ПРОФЕСІОНАЛІСТИ
(АДВОКАТИ, НОТАРІ, ІНЖЕНЕРИ І Т. Д.)

В. Ю. ДАНИЛІВ, LL.B., Dr. RER. POL.
АДВОКАТ І НОТАР
Заступає в справах цивільних і кримінальних.
630 BLOOR ST. W. — Suite 300 (Pir Блор і Беттс)
Tel. LE 4-1414
Toronto, Ont.

МИРОСЛАВ РОМАНЮК, Q. C.
АДВОКАТ І НОТАР
Заступає в справах кримінальних, цивільних, спадкових і маєткових.
Tel.: EM 2-2585, EM 2-2586 Toronto, Ont.
80 RICHMOND ST. W. — SUITE 302

СВЯТОСЛАВ ФРОЛЯК
АДВОКАТ І НОТАР
Заступає в справах кримінальних, цивільних, спадкових і маєткових.
80 RICHMOND ST. W.
Suite 302
TORONTO, ONT.
Tel. EM 2-2585

ЛЕВ В. ЛИТВИН
АДВОКАТ І НОТАР
575 Queen St. W. (над „Аркано“), Toronto, Ont.
Tel. EM 6-7040

СТЕПАН ЗАГУМЕННИЙ — АДВОКАТ
ZANUMENY, TATULIS, PAUL, & GILBERT
BARRISTERS & SOLICITORS
Suite 1004, 62 Richmond St. W., Tel. EM. 6-0771.

П. ДЗІНКОВСЬКИЙ
PETER ZINKO, B.A.
АДВОКАТ І НОТАР
1 Roncesvalles Ave. — Office: LE 1-1054 — Res.: BE 3-9478

ДЖОРДЖ БЕН
АДВОКАТ І НОТАР
Заступає в справах кримінальних і цивільних, спадкових і маєткових
1134 DUNDAS ST. W. TORONTO 3, ONT. LE 4-8481

ГАРІ ЗАГАРУК
АДВОКАТ І НОТАР
ZANORUK & CUNDARI
71 Bloor St. W. — Tel. Office: WA 5-7776, Res.: HI 7-7066

ВОЛОДИМИР ГРИЦУК
АДВОКАТ-ОБОРОНЕЦЬ І НОТАР
1014 Bathurst St. W. — Dupont St.
Tel. 533-2328 Toronto 4, Ont.

ЄВГЕН ГРЕНЬ — АРХІТЕКТ
виконує ПЛАНИ мешкальних домів, промислових і торговельних будинків, „Народних домів“ та церков.
165 Spadina Ave. — Toronto, Ont. — Tel. WA 4-7248

АСЕКУРАЦІЯ
Авта — хати — підприємства та інше.
ІВАН ЦЕРКОВНИК
DEPENDABLE INSURANCE AGENCY LTD.
567 Bathurst St. Toronto, Ont.
Phone: WA 1-9162.

АДРЕСИ ЛІКАРІВ — ДЕНТИСТІВ
ДЕНТИСТИ

Д-р ВАСИЛЬ КЕВАЛО
ДЕНТИСТ
272 Bathurst St.,
(побіч укр. кат. церкви)
EM 8-4140 — Toronto, Ont.

Д-р В. СТЕЧИШИН
ДЕНТИСТ
982A Bloor St. West
ROYAL BANK BLDG.
(cor. Bloor & Davenport)
Off. LE 2-1942, Res. BE 1-6790

МАСАЖИСТИ

АНТІН БОЙКО
СПЕЦІАЛІСТ МАСАЖИСТ
Робить масаж на задаванні
підруччя, біля армій, комбедо, параліч і т. п.
Год. приймати: 9-12 і 2-7
707 Spadina Ave. by Bloor
Telephone: WA 1-0878

Подобається Вам
„Гомін України“?
Скажіть це своїм
приятелям!

ANNE PHOTO STUDIO
СПЕЦІАЛЬНІСТЬ — ВЕСІЛЬНІ ФОТОЗНІМКИ
865 Queen St. W. — Toronto 3, Ont. — EM 8-3147
(напроти церкви св. Миколая)
Студію відкрито від год. 9.00 рано до 1.00 в пол.
І від год. 2.00 по пол. до 7.00 веч.
Власник — В. ТРАЧ

П. КІТ
ОПТОМЕТРИСТ (ОКУЛИСТ)
Екзамінує очі і приписує окуляри.

465 Bathurst St., EM 6-1355

М. СТЕФАНЮК
ОКУЛИСТ (ОПТОМЕТРИСТ)
Екзамінує очі і приписує окуляри.
312 Bathurst St., EM 3-6373

Л. ЛУНСЬКИЙ
ОКУЛИСТ

Екзамінуємо очі. Добираємо окуляри на різні недомогання очей. Лікуємо нервовість і болі голови.
Говоримо по-українськи.
470 College Street West
Tel. WA 1-3924

3 українського життя у світі

ПАМ'ЯТНИК ШЕВЧЕНКОВІ ПЕРЕД ВИГОТОВЛЕННЯМ

Могутня і величезна, повна діями постать Тараса Шевченка, що стоїть в столиці Америки — Вашингтоні, ахорить в останню стадію свого завершення.

Пам'ятник в робітні виступає Молодожанина, в понеділок 5 серпня ц. р. мали змогу оглянути два десятки громадян, між ними члени Комітету Пам'ятника Шевченкові, виступили архітекти та артисти, а саме: екз. дир. Я. Лископ, секретар Комітету д-р Ярослав Падох, члени Комітету мистецтв Святослав Гордінський, ред. А. Драган, ред. Вол. Душанько, проф. Г. Костюк, інж. А. Осадца та голова Контрольної Комісії Р. Слободян і член цієї комісії проф. М. Лископ, проф. Д. Горняк, мр. Л. Крушельницький, інж. Котис, Ю. Ревай, мистецтв проф. Мих. Осипчук, інж. Нанасіа, д-р Ю. Трухотий, пані Крушельницька і пані Осадца, проф. Мистецтва в Бруклінському коледжі Габора д-р Вереш та ін.

Уряд дав згоду на святкування дня 21 вересня 1963 р. у Вашингтоні

Комітет пам'ятника Шевченкові отримав цими днями декрет від департаменту внутрішніх справ у Вашингтоні, яким дозволено переводити святкування на площі під пам'ятник Шевченкові, що міститься між вулицями 22, 23, П. і Кю та Мачузетс Евіню, в часі від години 2-ої до 5-ої по полудні.

В урядовому декреті між іншим сказано:

„Нам надзвичайно приємно дати згоду для вашої організації для переведення цього святкування (з приводу благоустрою площі під пам'ятник Тарасові Шевченкові). Як показується, ви запланували це святкування з дуже гарною програмою, яка напевно викличе зацікавлення та увагу з боку широкого загалу.

Ви можете розраховувати на нашу підтримку, зокрема в підготовці потрібних лаштунків (для святкування).”

Ця згода уряду повинна бути надана поштою для всіх наших місцевих Комітетів пам'ят-

ника Шевченкові, відділів Українського Конгресового Комітету, українських центральних організацій та установ, як теж і для більшості льокальних товариств, щоб обов'язково вислати своїх представників на це святкування, на якому участь української громадськості стане питанням престижу української етнічної групи в Америці.

Тому хотілося до участі в святкуванні 21 вересня 1963 р. Заявки про участь у святкуванні треба негайно надіслати до Крайового Комітету на адресу:

Shevchenko Memorial Committee of America, Inc.
302 - 304 West 13th Street
New York 14, N. Y.

Наші професіоналісти

Д-р інж. Василь Наконечний

Добре знайомий, зокрема українцям, що проживали по другій світовій війні в Бельгії, інж. Василь В. Наконечний осягнув недавно новий науковий ступінь в маловідомій серед українців ділянці кораблебудівниц-

тети в Лювені (Бельгія) в 1945-46 р.

Перебуваючи в Бельгії, був першим повноважним президентом Національного Союзу Українських Студентів в Лювені, активним членом Українського

Допомогового Комітету і Українського Науково-Освітнього Товариства (УНОТ). На початку 1950-их років емігрував до Канади (Монреаль), опісля пере-

тета і морської інженерії.

Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

СТОРИЧКА УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ГИМНУ

З нагоди сторіччя українського національного гімну „Ще не вмерла України”, що припадає в цьому році, Організація Оборони Лемківщини під патронатом Українського Конгресового Комітету влаштувала 14 липня ц. р. в Пасейку зустріч.

Як відомо, автором музики гімну був лемко о. М. Вербицький, а автором слів українців із Східної України Павла Чубинський.

У концертній частині взяли участь: оперний ансамбль у складі: Марта Кобрин-Кольська, Галина Шерей, Іван Гоша, Лев Рейнгарович, аккомпанювала проф. Е. Чапельська.

Доповідь про творчість гімну виголосив Мирослав Глинякський з Пасейку.

КНЯЖИЙ ДАР НА ФОНД ЦЕРКВИ - ПАМ'ЯТНИКА

Народжений в Яворішніні український дар (10 тис. доларів) на фонд спорудження української православної церкви - пам'ятника в Бавид Брук. Микола Гула живе у Філадельфії. Він зайняв перше місце серед числа фундаторів церкви у Бавид Брук.

ДИСКУСІЯ НА УКРАЇНСЬКІ ТА МІЖНАРОДНІ ТЕМИ

В суботу, 27 і в неділю, 28 липня ц. р., відбулася на Оселі СУМА в Елленвіл, Н. Й.,

Студентська зустріч, що її влаштовано заходами Осередків Діяльності ТУОМ з Нью-Йорку, Ньюарку та Філадельфії. У Зустрічі взяло участь 35 студентів, студентів і старших.

Зустріч відкрив голова Головної Управи ТУОМ інж. В. Кульчицький. Опісля відбулася дискусія на теми „Актуальні міжнародні події та українська визвольна політика. В обговоренні її взяли участь з Нью-Йорку — Марія Глук, з Філадельфії Зірка Коліко та Аскольд Скальський, з Ньюарку — Квітка Семанішя. Керівником панелі був мр. Анастоль Бедрий.

В дискусії забрав голос ред. М. В. Долницький з Філадельфії, який висловив здолання до того, що наші студенти займаються поважними справами. Другого дня після Богослуження програма продовжувалася.

Доповіді виголосили: д-р П. Мірчук „У 80-ліття д-ра Дмитра Донцова” і мр. К. Савчук „Короткий огляд ідеологічно-програмових заходів ТУОМ та їхнє практичне застосування в товаристві”.

Керівником медіальної зустрічі був мр. Володимир Бутцук.

ГОЛОВА УВАН НА МІЖНАРОДНОМУ КОНГРЕСІ НАЗВОЗНАВСТВА В АМСТЕРДАМІ

Проф. Яр. Рудницький, голова УВАН у Канаді, відлітає 17 серпня з Вінніпегу до Європи, щоб взяти участь в Міжнародному Конгресі Назвознавства в Амстердамі з кінцем серпня ц. р. Як офіційний делегат Канадської Мовознавчої Асоціації, він виголосить доповідь про канадські, в тому й українські, народні етимологічні назви і буде головною однією з сесій. Як представник Канади й України в Міжнародному Центрі Назвознавства, він візьме участь у загальній асамблеї цього Центру в дні 30 серпня.

В часі своєї поїздки по Європі проф. Рудницький відвідає де-які багатомовні терени Бельгії, Швайцарії і півн. Італії, щоб використати свої спостереження в праці в Королівській Комісії для двоїмовності й бікультуризму в Канаді.

На цю поїздку проф. Рудницький дістав наукову стипендію від Канадської Ради (Канада Кавісел) в Оттаві.

РОЗБУДОВА ПІДПРИЄМСТВА В ЛОНДОНІ

Дирекція кооперативної спільноти „Нова Фортуні” з осідком у Лондоні, Англія, приступила до всебічної розбудови підприємства. Сюди входило купівля двох крамниць в столиці Англії, придбання імпортового заведення та гуртвни. Керівництво кооперативної спільноти звернулося в апелем до українців у Б. Британії інвестувати готівку на добрих відсотках у названій „Новій Фортуні”.

УКРАЇНСЬКІ ВЧЕНІ НА МІЖНАРОДНОМУ КОНГРЕСІ

Як подав щоденник „Свобода” у Міжнародному Конгресі слов'янської історії, що відбувався у Зальцбурзі, Австрія, у зв'язку із 1,100-літтям апостолів слов'янського світу свв. Кирила і Мефодія в липні ц. р., взяло участь шістьох українських істориків із США, Канади й Європи — проф. Мико-

ла Чубатий, проф. Ярослав Рудницький, о. д-р Ісидор Нагаєвський, о. д-р Іван Тринько, проф. Іван Шевченко і доц. Іван Лисак-Рудницький. Усіх учасників цього Конгресу було яких 200 осіб з різних країн Європи, Америки, Азії й Африки. Конгрес відбувався під почесним протекторатом кардинала Ф. Кеніга з Відня і Ю. Деллера з Мюнхену та архієпископа Кир Івана Бучка з Риму. В час відбування Конгресу виступав у Зальцбурзі з концертом хор української католицької церкви св. Варвари у Відні під диригентурою проф. А. Тнатішина.

В Парижі дійшло до зустрічей з альянціями. Причиною цих зустрічей є різниця раси та релігії, конкуренція на працю та помешкання. Французи щораз більше затруднюють негрів замість альянців, бо твердять, що негри більше працюють.

Для тих, що прийдуть після нас

(Закінчення із стор. 3)

Тисяч цілий наш студентський рух у світовому світі. Про ЦЕ СУС повинні рішати наші студенти й компетентні чинники українського життя в Європі.

Думайте, як слід розбудувати пляни, щоб керівні люди СУСТА входили до місцевих комітетів ЮОНСЕЙ (центрального американського студентства), щоб найкращі з наших студентів змогли входити до керівних чинників ЮОНСЕЙ і там стимулювати політику й обличчя американського студентства в антимуністичному дусі по лінії ліквідації московсько-большевицької імперії і свободи для есх уярмленних у СРСР народів. Це місія і призначення українського студентства Америки.

За 10-15 літ теперішні студенти будуть творити ядро української професійної інтелігенції в цій країні. Тепер інтелігенція, як її частина, що прибула до Америки після 2-ої світової війни, або потонула в важкій професійній праці, або застосовує своє життєве призначення в на громаджуванні матеріальних діб, а від наших успішно-політичних справ на жалю у переважній кількості практично відійшла. Не без причин роз'їжджає проф. Лев Добрянський по наших осередках з до-

повіддю про „Відсталість професіоналістів в боротьбі за свободу”. З теперішніх студентів мусять вирости професіоналісти-суспільники! Для цієї мети творили ми 10 років тому СУСТА, зводили бої за його існування, його динаміку, хоронили його від горезвісних підшептів Датавіа й Авронів.

Виростає, дорогі студенти, в часах ралічних поступів всеї людської цивілізації, в часах технократії, й колосальних аномалій в українському житті, коли в світі покутує дух большевизації, однак ви мусите обертати цей дух, що динаміку, які характеризували основників СУСТА.

— Майте тверді самовизначені стандарти індивідуальної високої вартості;

— майте зацікавлення у важкій громадській праці, почуття обов'язку і посвяти для нього більшого, ніж приватний особистий життєвий успіх;

— майте відвагу діяти проти зла зманих діб і самотену відвагу випробувати нові ідеї; — майте гордість на ваше українське походження і віру в успішність людства українсько. го визвольного руху та в кінцеву перемогу ідеї Української Самостійної Соборної Держави!

Д-р Зенов Р. Випицький

Список пожертв на ЕУ

На Енциклопедію Українознавства внесено або заплановано під час зустрічі проф. д-ра В. Кубиловича з українським про мадством Торонто 9 червня 1963:

Організації: Братство Дивізійників — 1000 дол., Т-во лікарів — 100 дол., Український Народний Союз — 100 дол., Організація Оборони Лемківщини — 50 дол., Спілка Визволення України — 25 дол., Братство Українців Католиків — 25 дол., Братство УСС — 5 доларів.

Підприємства: Плай — 50 дол., Вільбос — 20 дол.

Індивідуально: д-р О. Бойко — 100 дол., С. Вільбос — 5 дол., інж. В. Вацар — 10 дол., М. Горбань — 10 дол., В. Димитренко — 1 дол., М. Крайник — 5 дол., ада. Л. Лизвиз — 10 дол., К. Мигаль — 5 дол., М. Мотта — 10 дол., М. Охримович — 10 дол., інж. Е. Пастернак — 20 дол., Цюпа Паліва — 25 дол., І. Шкільник — 10 дол., З. Зелений — 25 дол., О. Яворський — 5 дол.

Укр. лікарі і фармацевти ін-

дивідуально під час зустрічі з проф. Кубиловичем 12 червня 1963: д-р Я. Березовський (Гамільтон) — 5 дол., д-р П. Глібович — 10 дол., д-р В. Дебєра — 10 дол., д-р М. Ковальський — 5 дол., мр. Марія Комісар — 10 дол., д-р С. Кучменда — 50 дол., д-р П. Лехицький — 5 дол., д-р Т. Мельник — 10 дол., д-р М. Миярик — 100 дол., д-р М. Остафійчук (Ошава) — 5 дол., д-р П. Підковач — 10 дол., д-р Б. Роздільський — 5 дол., д-р Е. Роліцький (Лондон, Онт.) — 5 дол., мр. В. Семенов — 5 дол., д-р І. Скрипчук — 5 дол., д-р В. Соханівський — 5 дол., д-р М. Скаб (Гамільтон) — 10 дол., д-р Г. Шиманський — 5 дол., д-р О. Шкляр — 15 дол., д-р Р. Цурковський — 10 дол., д-р А. Федина — 5 дол.

Кредитова Спілка 297 Каледж залучила 500 дол. платилих в січні 1964 р. і д-р С. Кучменда додатково 50 дол., платилих у вересні ц. р.

За Діловий Комітет зустрічі: д-р М. Мидик, голова

Допомогового Комітету і Українського Науково-Освітнього Товариства (УНОТ). На початку 1950-их років емігрував до Канади (Монреаль), опісля пере-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси-

тета і морської інженерії. Д-р інж. Василь В. Наконечний народився 22 серпня 1918 року в Західній Україні. Гімназійні і ліцейні студії скінчив у 1939 р. в Рогатині, політехнічні студії розпочав на політехніці у Львові в 1939-41 рр., опісля продовжував їх на політехніці у Відні (1942-1945), де зложив перший державний іспит і дістав абсолюторію. Кінцеві іспити робив на універси

Досягнення нашої молоді

ОКСАНА ЛУКАШЕВИЧ

Славні традиції українських мистецтв-малювання в різних землях продовжують тут нові кадри нашої талановитої мистецької молоді.

До них належить, безперечно, Оксана Лукашевич, нар. у 1943 році в Ходорові, Західна Україна, як донька о. Йосипа й Наталії з Дем'ячуків.

Студіювати малювання почала в 1958 р. у Мансон-Вілліам Практор інституті в Ютиці, відтак продовжувала у коледжі в Ютиці (1960-61) та в Мистецькій Академії при Сиракузькому університеті (1961-63). В Ютиці студіювала малювання у проф. Едварда Крістіана, в Сиракузах у проф. Фреда Гавка, різьбу студіювала у проф. Домініка Анджело. Брала участь у шкільній виставці в Сиракузах у 1962 р. та в половині червня 1963 р. в Торонтському університеті, в "Гарт Гавзі", разом з Ігорем Дмитруком, під час І зустрічі українських студентів Канади й Америки.

У добре освітленій виставовій залі було 23 картини О. Лукашевич, намальовані у двох останніх роках. Переважають краєвиди: "Рання весна", "Верхи в Гантері", "Онайда зимою", "Дорога з Гантеру", "Психологія зими", "Озеро", "Весна", "Літо" та інші. Молода наша

Оксана Лукашевич, студентка Торонтського університету, виставляє свої картини.

стичному стилі, відтак: "Портрет Христі", "В темному світі" (портрет муришки), "Кінець любові". Всі вони виписані талановито, віддають характер людини.

Вкільці варто згадати пастелі з чотирма порами року, квіти ("Рожевий геодик", "Рожеві білі", "Дрисни"), що доповнюють цю виставку та підкреслюють замилування до природи в малюванні.

Назавгал виставлені картини зробили прихильні враження серед відвідувачів виставки та зацікавили її творчістю.

З приємністю довідуємося, що наша талановита малювальниця стала студенткою на малювальній студії до Італії, — вже після першого року студій, — але за порадою своїх професорів вона виїде туди продовжити свої студії аж після закінчення 4 року студій у Мистецькій Академії у Сиракузах.

Бажаємо молодій нашій малювальниці якнайкращих успіхів та зайняти гідне місце серед наших мистців.

І. Савич

Б. СОРОКОЛІТ — ВІДМІННИК

Під таким заголовком "Тави ед Кавіті Ньюз", тижневий додаток до торонтського щоденника "The Telegram", помітив недавно молодого українця — Богдана Василя Сороколіта.

19-літній Богдан Сороколіт, абсолвент середньої школи Торонтського університету, має поважні успіхи в праці. Під час класичних успіхів у 13-й класі Богдан писав заклади з 11 предметів, з того 10 написав на відмінно; тільки 3 пункти бракувало, щоб одержати повний предмет так само написати, як попередній.

Назначивши у середній школі по чині Богдан у Мінко. Після закінчення 11-ї класу перейшов до школи Торонтського університету (Північна школа при університеті). Найкраща в усьому Онтаріо. Приймають до неї лише найкращі хлопці. В обох школах Богдан був завжди на чолі своїх класів, одержавши стипендію й нагород у навчання.

Крім блискучих досягнень в

науці, Богдан брав активну участь у спортовому житті обох шкіл, одержав найвищий спортивний відзначення, був капітаном футбольної дружини в середній школі Мінко. Любується теж у музиці; у Мінко одержав стипендію з музики, а в школі Торонтського університету був диригентом шкільної оркестри.

Малюючи разом з найкращими есеї у школі одержав літературну нагороду школи. Богдан нахилив час і на службу в кадетському корпусі, де одержав стипендію солдата.

На протязі останніх трьох років Богдан докидав до "Телеграму", а також до спортивного журналу в Монреалі. Він має за собою понад 180 статей, покладено чимало яких появилось як редакційні в "Кенедіан Гай Ньюз" — журналі середньо-шкільної молоді Канади.

За свої успіхи в цюгородініх іспитах Богдан одержав стипендію онтарійського уряду.

З українських організацій Богдан належить до МКЮ в Новому Торонті. Він є наймолодшим сином наших відомих громадян Василя і Марії Сороколіт у Мінко.

Богдан записався на медичний факультет Торонтського університету. Два старші сини п-ва Сороколіт покінчили студії на Торонтському університеті, де були активними членами Українського Студентського Клубу. Най-

Богдан Сороколіт, студент Торонтського університету, виставляє свої картини.

старший Михайло працює в індустрії. Молодший Володимир є доктором медицини і саме тепер скінчив спеціалізацію у плейтінній хірургії.

Богданові Сороколітові бажаємо якнайкращих чергових успіхів.

75-річчя В. Біберовича

Заходом НТШ відзначено окремим бенкетом у Торонті 75-річчя з дня народження проф. Володимира Біберовича, у тому 40-річчя його прибуття до Канади. Голова НТШ проф. д-р

Ломачинський уряду УНР, а згодом у Канаді, де видавав англослов'янський журнал, започаткував видавання "Нашої Метри", а тепер працює у "Вільному Слові" в Торонті.

провідного уряду Онтаріо за підписом провінційного секретаря і міністра громадянства І. Яремка. Від посади міста Торонта вітав контролер Г. Орліф.

Промовляв В. Біберович на бенкеті у 75-річчя з дня його народження.

С. Вертипорох прочитав його біографію. Кет. гімназійний вчитель В. Біберович виявився журналістом — працював в Інформативній службі Діт-

На бенкеті, яким проводив д-р С. Росоха, промовляли Владислав Кир Ісидор і мін. Елен Гросман, який передав ювілейні промов'яну грамоту від

Представники українських установ і преси бажали квітати прожити ще багато літ в праці для добра української справи.

ЗАПИСИ ДО МУЗИЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМ. ЛИСЕНКА В ТОРОНТІ

Дирекція Муз. Інституту ім. М. Лисенка подає до відома, що записи до всіх класів Муз. Інституту починаються 3 вересня 1963 р. Записи приймає директор Муз. Інституту і вчителі на приватні телефони. Вчитимуть наступні викладачі: М. Краєвіч - Барабаш (форте), Л. Білошицький (контрабас), І. Коєвалів (скрипка і теор. предмет), А. Ярошевич (форте). Близькі інформації в оголошеннях.

ПОМЕР ВАСИЛЬ ЧАБАНІВСЬКИЙ

19 серпня вранці, по довігні тяжкої хвороби, помер у шпиталі в Чикаго, США, генерального штабу генерал-хорунжий Василь Чабанівський.

Похорон відбувся на православному цвинтарі.

Покійний був учасником визвольних змагань. В армії УНР займав високі становища в Генеральному штабі.

КАНАДА У ВІЙНІ — серія фільмів Національної Кінематографічної Ради, що її можна оглядати щосуботи на телевізії CBC-TV. На фільмову стрічку записано найважливіші досягнення Канади на воєнних фронтах, як рейд на Шпіцберген, рейд на Дієп, кампанія на Сицилії, в Італії, Нормандії, Голландії і Німеччині. Фото: CBC

Атомний договір і друга сторона медалі

(Закінчення із стор. 2)

слово гонору", в Україні, як теж у всьому СССР якраз зазначається відворот від догм комунізму, хоч би в ділянці літератури, в опорті русифікації, в загальному насмішливому і легковажному ставленні до режиму. Нині Москва свідомо, що невдача комунізму в будь-якій країні покотиться лавиною вздовж і впоперек СССР. Колись ще можна було думати, що один втрачений сателіт, ба навіть усі сателіти не вплинуть на цілість московської імперії. Але сьогодні справа інакша: хвиля змін може відкинути Москву до її стану з-перед Івана Лютого. Нині ситуація для Москви куди гірша, ніж у час польського повстання 1863 року, коли то московський публіцист Катков писав:

"Як би вибухла польська революція, то Росія в найгіршому випадку втратила б одну провінцію. Але як би вдавася національний і літературний рвх в Україні, то це було б ударом у саме серце Росії!"

Хрущов у такій ситуації мусить часово і про людське око відсунути агресивні наміри, хоч би в підтримці СССР, щоб мати час подолати свої труднощі і стравити здобутки другої світової війни. Кличі свободи у різному її розумінні означають розвал московської імперії. Для Москви не має значення атомна проблема, тільки небезпека кличів самовизволення народів. Це суттєва загроза для цілості московської імперії.

Цей факт підкреслив ос-

тання французький дипломат і член академії Франсуа Понсене.

Забезпечитися перед можливою пропагандою свободи збоку Заходу Хрущов може тільки на базі договору, в якому Захід мав би зацікавлення. Це усунення небезпеки атомної війни.

Захід бажає миру для власних користей, для спокою населення і самих політиків. Крім того західні політики хочуть бачити по твердженні своїх переконань, що москалі силою обставин з часом перестануть бути агресивними більшовиками, а стануть сумирними демократами. На оповнення цієї ілюзії Захід жде нетерпляче і саме Московський договір є для нього першою ластівкою такої зміни. А до того часу — не слід дражнити москалів нічим, що їм було б неприємним. Це політика ні перемоги, ні поразки, от так "фортурстель" означення, яким характеризували політику Австро-Угорщини перед її розпадом. І договір і коєкзистенція не вимагають рішучості, ні активності, але у такій політичній онанії Заходу Хрущов явно заявив, що не резигнує ні з ідеологічної агресії, ні з терору.

У доцільність загально-го роззброєння або контролю лєтових ніхто не вірить, бо ці засоби не здержать перед війною того, хто її хоче викликати для збереження чи осягнення власних інтересів. Агресія може відбутися, хоч на лєтових не буде ніякого

руху, а закрити зброєння навчив усіх Гітлер.

Маємо аналогію з років поміж обома світовими війнами. Це була заборона вживати бойові гази. Цей договір звільнив народи від страху перед газами. І тим самим приспівив війну 1939 року. Нині, коли, як можемо припускати, атомних бомб не будуть вживати, починає діяти відома заасада, що всі розбіжності між державами вирівнюються дипломатією або війною, а війна є продовженням політики сили. Нині Москва не може вже здобути світ своїм комунізмом. Комунізм хилиться до упадку серед робітництва, а живе ще хіба в кругах лівих інтелектуалів, які для Москви ніякого значення не мають. Що ж має перед собою Москва? Залишитися такою, як нині? Це поразка. Для Москви існують дві можливості: агресія або розгром. Цю ситуацію вже нині використовує червоний Китай. Під покривом розбіжностей у комуністичній догматикі, він вимагає земель, що їх загартала Росія в 19-му столітті. Національні питання важливіші в комуністичному світі від червоної ідеології.

З усього галасу довкола Московського договору маєтсь враження, що назовні йдеться про заспокоєння переляканих. Засадице питання ще не вияснене. Чи існують таємні клявзулі договору? І ще одне: хто — кого?

Те, що бачимо на поверхні, є дипломатичним ошукаством. Але й тут: хто — кого?

ОКРУЖНА НАРАДА ЛВУ В СУДБУРАХ, Онт.

відбудеться 21 і 22 вересня 1963 р. в домі СУМ-ЛВУ при 283 Кетлін Ст. В.

з таким порядком: Субота, 21 вересня 1963 р.: Дім СУМ-ЛВУ, 283 Кетлін Стріт Вест

Год. 10-та рано: реєстрація делегатів, учасників і гостей

Год. 1.00 — 5.30 по пол.: НАРАДИ (пленарні і окрема Сесія ОЖ ЛВУ):

Доповіді представників Головної Управи ЛВУ і Централі ОЖ ЛВУ;

Звідомлення з праці Відділів; Дискусія.

Год. 6-та вечора: Заля Canadian Legion Hall, 92 Frood Road, SUDBURY.

ЮВІЛЕЙНИЙ БЕНКЕТ з нагоди 10-річчя Судбурського Відділу ОЖ ЛВУ з окремою програмою. Після бенкету — забава, там же.

Неділя, 22 вересня 1963 р.

Год. 10-та рано: Богослуження

Год. 12 — 1 по пол.: Спільний обід (домівка СУМ-ЛВУ, 283 Кетлін В.)

Год. 1.30 — 3.30: Продовження нарад, схвалення ділових постанов і закриття Окружної Народи.

Год. 6-та вечора: ГРОМАДСЬКЕ ВІЧЕ під гаслом: "Свобода народам! — Свобода Людині!"

Участь в Окружній Народі беруть відділи ЛВУ й ОЖ ЛВУ та мужі довір'я з місцевостей: Вава, Валдор, Капуксейсінг, Кіркленд Лейк, Корнвел, Монреаль, Оттава, Руан-Норанда, Судбури, Су Ст. Марі і Тиминс.

УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ ЗАПРОШУЄМО ДО ЧИСЛЕННОЇ УЧАСТИ В ВІЧУ

Заля: Croatian Hall, 251 Kathleen St. West, Sudbury.

ЛІГА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ
Головна Управа

РІДНА ШКОЛА ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА В НЬЮ ТОРОНТО

ПОВІДОМЛЕННЯ

Дирекція Рідної Школи в Нью Торонто (Ітобікок, Лонг Бренч, Мінко) вписує дітей до І, ІІ, ІІІ і ІV клас.

Школа приміщується в англійській цілоденній школі на Лонг Бренч.

Наука почнеться в суботу, 7-го вересня і триватиме від год. 9-ої до 1-ої по полудні.

Зайнятих батьків просимо звертатися на тел. CL 1-1445

ПАНІ! Вечірній курс МОДЕЛЮВАННЯ КРОЮ І ШИТТЯ дасть Вам нову добре платну професію. Ви зможете працювати як:

- DESIGNER
- DRESS OPERATOR
- ВІДКРИТИ ВЛАСНУ РОБІТНЮ

Крім цього навчитесь, як самі ДЕШЕВО І ЕЛЕГАНТНО ВРАТИСЬ.

Про ближчі інформації питайте кожного дня (крім субот і неділей) від год. 6—8 веч. Тел. LE 1-2122. Харак Ярослава, диплом. учителька крою і шиття.

НА ПРОДАЖ
DUPLUX — HIGH PARK DISTRICT
В дуже доброму стані дім. Нові прикрашені. По інформації дзвонити: RO 2-3053.

Грошові нагороди щотижня!
СТАРО-КРАЙОВИЙ ФУТБОЛЬНИЙ КОНТЕСТ БЕЗПЛАТНИЙ КУПОН в Канадському тижневику **Hush Free Press**
На продаж всюди — 15¢

†
Ділимося сумною вісткою з Рідними, Дружинами, Приятелями і Знайомими, що 24-го серпня 1963 року відійшов у вічність у Торонті наш Найдорожчий Муж, Брат, Тато і Дідусь кол. вояк Українських Січових Стрільців
бл. п. ІВАН БОРДУН
Похорон відбувся у вівторок, 27 серпня із церкви МБНП на цвинтарі Сент-юері Парк Семетері.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Горем прибиті:
Текля — дружина,
Йосиф — брат, Софія — сестра,
Стефа, Маруся і Оля — доньки,
Василь і Іван — зяті,
Стефця, Василько, Юльця та Івась — внуки.

†
Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в п'ятницю, 23 серпня 1963 року відійшов у вічність у Торонті
бл. п. АНДРІЙ КОСТРУБА
Покійний народився 22-го жовтня 1879 р. в Княжому Золочівському повіті, Україна.
Похорони відбулися в понеділок, 26-го серпня ц. р. з похоронного заведення Кардинала і церкви св. Миколая на цвинтарі Проспект у Торонті.
ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!
Горем прибиті:
Марія, дружина
Іванна і Юліан Тимків, донька і зять
Петронеля і Мирон Семенюк, донька і зять
Рома і Степан Зарицькі, донька і зять
Маріан і Ліна, син і невістка
Євген і Надя, син і невістка
Ярослав, син
Внуки і правнуки

УСЦАК ПОВІДОМЛЯЄ

К

ЧИ РЕЗИГНАЦІЯ АРХИЄ

...Секретаріят сприяння єдності християнства „ні одну з Укр.

ПИСКОПА МСТИСЛАВА?

клубе також і аргентинським
клубам любителів вокального

Мир не будемо вдаватися в аналіз поодиноких точок обширної програми, на яку скла-

COOKSVILLE 803.4 - 277-2491 **BAY RIDGES** East of Liverpool Rd. South of Hwy. 1 **DUFFERIN** 803.4 - 277-2491

тивну участь у „мирній” революції. В масових демонстраціях переважає молодь і безробітні. Неграм не до-

Частина негрів — відносно мала — не бажає розплистися в мулятьстві. Їх

в скороченні **NAACP**.

Ії принципом є спів повний експресії. У нього вкладає во-

на жалі, далеко не міг заступити перешкодженого постійного акомпаньйтора артистки Карльоса (Мальосра).

COOKSVILLE
ROXY - 277-2491

Ніноча сторінка Л. В. В.

Рік IX, № 6 (112)

Серпень 1963

Торонто, Онт.

Олена Гікава

У 50-річчя смерті Лесі Українки

Вихром гналися коні по українському степу. Тишу дико прорізували вигуки наїзників-татар. Сонце пробігло по їхній зброї і віддзеркалювалося на смуглях, диких обличчях. Вони оточили Ведмедівку і билися певні своєї перемоги. Та в їхні ряди вдерся відділ очайдухів, на чолі якого була жінка. Це попівна Ульяна палко орудувала своєю шаблею. З її очей сипалися іскри гніву і впертості. Прийшов момент, коли опустилася шабля з дівочих рук і покотилася під ноги коневі. Та це був тільки початок. Вона загинула, але її побратими — ведмедівці, запалені її героїським духом, здобули перемогу і склали пісню: „Ведмедівська попівна побіду вчинила, сімсот турок яничар з коней поваляла“.

Метушилася Буша. Ляхи наступали. Здавалося виходу не було. Жінки й діти бігали, кричали. Чому не увійшов в туман забутий цей напад? Чому ми його пам'ятаємо? За завзяття відсіч, за чудо? О, ні — за героїський чин жінки. Ми не можемо забути героїської смерті жінки сотника Зависної. З її нижньої руки в понурому льоху заискрився гніт і за хвилину сила підпаленого пороху повалила мури замку. Після героїчних часів нашої історії насунулася на наш край чорна чума чужого панування. Довгі дні рабської праці, коли зорі мерехтіли, але їхні іскри не падали в заспані душі українців. Аж поки, після віщого слова Шевченка, не спалахнув дух Лесі Українки у народі і не рвалася „туга за героїчним“ вгору до сонця, до зір, до боротьби.

Народ снувався в тумані, дивився додолу, забулася минала слава. Були тоді матері тихі, покірні мучениці, які потайки співали українські пісні, півголосом вимовляли українські молитви, шептали своїм дітям казку про минуле — про волю, славу пращів. Але чому не було тоді відважного серця? Серця, що хотіло б жити, бурхливо жити і боротися, як писала Леся Українка: „Ой гори, гори, золоті верхов'я! Та нащо ж я до вас так пориваюсь? Та нащо ж я люблю вас так тужливо? Невже мені не суджено дістатися На ваші заповідні високості? Коли мені не дано крил міщани, Що б могла орлицею підбитися Геть високо понад найвищі гори, То прагну я собі потоків сліз, Гарячих сліз, нестримних, раптових, Що рвуться з глибини самого серця Джерелами живої води. Нехай би з них душа моя повстала І з мукотю тяжкою подалася На те верхів'я вічно світляне, Що мріє задалека моїм очам Так неприємно, як і ті гори, Що я на їх лиш мрією літаю, І може б дух мій, наче тая хмарка, На високості раптом одміниса, Просвічений нагірним, чистим світлом.“

Леся Українка — передвісниця нової, героїчної доби. Вона чітко визначила мету свого творчого шляху: Леся Українка свідомо свого призначення, свого

обов'язку супроти батьківщини: „будити мертвих“, кликати до бою, не падати: Хто наложив на мене обов'язок Будити мертвих, тишати живих Калейдоскопом радощів і горя? Хто гордошій вложив мені у серце? Хто дав мені одваги меч двусічний? Хто кликав братів святою оріфламу Пісень, і мрій, і непокірних дум? Хто наказав мені: не кидай зброї, Не відступай, не падай, не томись? Чому ж я мушу слухатись наказу? Чому втекти не смію з поля честі, Або на власний меч грудьми упасти? Що ж не дає мені промовити просто: „Так, доле, ти міцніша, я корюся!“ Чому на спогад сих покірних снів Рука стискає невидиму зброю, А в серці крики бойові лунають?..

Вся її творчість — це диніт, закований у строфи, а строфи ті присвячені її батьківщині. Її строфи не писані про вишнєві садочки, про голуби, що воркотять. Ні! Її душа тужила за чимсь іншим, вона хотіла іншого призначення в житті:

Я не на те, слова, ховала вас, І напоїла кров'ю свого серця, Щоб ви лилися, мов отрута малава, І посідали душі, мов іржа. Промінням ясним, хвилями буйними, Прудкими іскрами, лепотими зірками, Палкими блискавицями, мечами Хотіла б я вас виховати, слова! Щоб ви лунали гірську будили, а не стогін Щоб краляли, та не труїли серце, Щоб пісню були, а не квітичню Вражайте, ріжте, навіть убивайте, Не будьте тільки дощиком осіннім. Палайте, чи паліть, та не в'яліть! Я — вихор, я — вогонь, А вони сплять, та не звикли. Нові лицарі дужі стали до бою за права народу — волю і державну незалежність України. Поруч чоловіків, як за княжих і ко

зачих часів, стають жінки. Їх бачимо в рядах УВО, ОУН, УПА. Рвуться палії довірі і стрункі Роздерті звички, мов старі котири, Щоб взяти зброю з вашої руки І вдарити твердо там, де треба вдарити! Перервану нитку героїзму пов'язала між минулим і сучасним життям Леся Українка. Вона відкрила душу героїні. Її втомлене важкою недугною тіло лягло на вічний спочинок 50 років тому, але її дух живий. Вона відкрила тасмниці, виявила нам душу героїні. Навчила нас про її біль, її тугу, про силу, що вириває з великої любові і великої ненависті. Вона своїм пером оживила для нас героїв з далеких століть минулого. Ці перестали бути казковими, а стали дійсними.

Можливо б вона ніколи не пізнала тасмниці їхньої істоти, коли б не великий дар від Бога: могла зрозуміти потужність людського духа. Для неї — від дитини

ства важко хворої — на все життя замкнулися двері до нормального життя і нормальної праці. Це зрозуміла вона і тоді в двобої зішлись дві потуги — земська, що кликала, як кличе кожну людину, піддатися долі, іти життям одним кроком з сірим буднем, з малими турботами, з малими завистями і малою земською любов'ю, — а друга, надлюдська, героїчна, що з піднесеним вгору чолом рекла: Я на гору круту кам'яну Буду камінь важкий піднімати, І несучи вагу ту страшну, Буду пісню веселу співати.

В довгу, темну нічку невидну Не ступлю ні на хвилю очей, Все шукатиму зірку провідну, Ясну владарку темних ночей.

Так! я буду крізь сльози сміятись, Серед лиха співати пісні, Без надії таки сподіватись, Буду жити! — Геть думи сумні! Небезпека вабить її, життя повне тривоги. Вона йшла за покликом чогось тасмничого, величного, сліпучого і небезпечного, до чого рвалася душою кожної жінки-героїні, вгору від марноти землі. А ліхтар, що освітлює наш шлях, це „туга за героїчним“ Лесі Українки.

Можливо б вона ніколи не пізнала тасмниці їхньої істоти, коли б не великий дар від Бога: могла зрозуміти потужність людського духа. Для неї — від дитини

Як ми працюємо

НОВА УПРАВА ВІДДІЛУ ОЖ ЛВУ В ГАМІЛЬТОНІ

10 березня ц. р., у приміщеннях доми СУМ-ЛВУ відбувся загальний збір відділу ОЖ ЛВУ в Гамільтоні. У президії Зборів, що їх відкриває заступник голови Д. Прийма, були: М. Телішевська — голова, А. Садівська — секретарка та почесні члени президії — Д. Дунько від місцевого О.СУМ і п-і Я. Діба від Батьківського Комітету Ю.СУМ, які теж зложили привітання.

Звітували: Д. Прийма за секретарку М. Літвин, Я. Діба у заступництві культ-освітньої референтки С. Фасак, фінансовий звіт подала П. Кутинська, за господарську діяльність звітувала Е. Піхонька, за суспільну оліку — Н. Купич. Доповнення про всю діяльність ОЖ ЛВУ подала Д. Прийма.

За Контрольну Комісію звітувала Л. Крижовальська. Після обговорення і ділової дискусії над звітами схвалено абсо-

люторію уступаючий управі в обрано до нової управи: М. Корчак — голова, Д. Прийма, М. Телішевська, П. Кутинська, Н. Купич, А. Кузичина, А. Шемрей.

КОНТЕСТ ПОПУЛЯРНОСТІ

На придбання фондів на розбудову шкільної оселі „Білогорща“, відділ ОЖ ЛВУ в Судбурах улаштував конкурс популярності.

Сидять зліва: п-і М. Шев'як — перша принцеса, п-і К. Плотниця — королева і п-і А. Дубецька — друга принцеса. Стоїть: панна Люба Гонко — королева з попереднього конкурсу.

носії. В конкурсі брали участь п-і М. Шев'як, п-і К. Плотниця і п-і А. Дубецька.

Для допомоги в конкурсі був створений Конкурсний комітет у складі: п-і М. Бучук, п-і О. Давидяк, п-і І. Савва, п-і Р. Хомицька, п-і К. Радомська.

Коронацію довершила панна

Е. Піхонька і А. Садівська — члени. Контрольна Комісія: Л. Крижовальська, С. Савицька і Ю. Грицак. А. Садівська

Люба Гонко на заставі 18 правна ц. р. Королевою вишита п-і К. Плотниця, що одержала 5,290 го-

Сидять зліва: п-і М. Шев'як — перша принцеса, п-і К. Плотниця — королева і п-і А. Дубецька — друга принцеса. Стоїть: панна Люба Гонко — королева з попереднього конкурсу.

носії. В конкурсі брали участь п-і М. Шев'як, п-і К. Плотниця і п-і А. Дубецька.

Для допомоги в конкурсі був створений Конкурсний комітет у складі: п-і М. Бучук, п-і О. Давидяк, п-і І. Савва, п-і Р. Хомицька, п-і К. Радомська.

Коронацію довершила панна

містити її портрет в місті її перебування, в Сан-Ремо, Італія, і збагатити Сан-Ремську публічну бібліотеку творами Лесі Українки.

На цю акцію УВАН не має власних фондів, а тому звертається до українського громадянства прийняти з допомогою на цю ціль.

Пожертви, навіть найменші, просимо присилати на адресу УВАН: UVAN P. O. Box 3597, St. B. Winnipeg 4, Man.

Марія Бек — радна міста Оттawy буде гостем жіночих організацій Торонто 29 вересня 1963 р. За ближчими інформаціями просимо слідувати в пресі.

За чисто українську родину

Недавно відвідала я двічі одно велике місто в Канаді, де українців є більше, ніж було їх у Львові перед другою світовою війною. За кожним разом потрапила на весілля — мого повіту, — одначе, на жаль, — це було аж двічі — мішане подружжя, з ірландцями...

Сумно робиться на душі, коли подумаш, скільки заходів і старань докладають наші батьки, щоб їхні діти не розгубилися „на розпуттях велелюдних“, не загубили цього почуття любові й прив'язання до своєї мови, до своєї Церкви, обряду, традиції, звичаїв, пісень, культури, до своєї батьківщини, землі своїх предків!

Наші матері вчать своїх дітей перших слів у рідній мові, навчають рідних мовити, ведуть до своєї церкви, садочка, школи, до молодечих організацій, як СУМ, Пласт, посилають до літніх таборів молоді.

Вкладають у це святе діло багато поваги, енергії, часу й коштів. А кінець цього всього

часом буває такий, що донька чи син одружуються з чужинцями... І тоді пропа-дає вся ця довголітня праця, бож знаємо з практи-ки, що в мішаному подружжі „наша сторона“ майже завжди програє, себто — переходить на чужу мову. Тільки виїмково бувають випадки, що чужинки вивчають українську мову і навіть учать її своїх дітей, розуміється, побіч чужинної. Такі діти виростають у двомовній родині (у кра-щому випадку!), але ско-ро переходять зовсім на чужу мову, очевидно, про-падають для нас...

На жаль, ані в Канаді, ані в Америці не маємо української статистики, не знаємо, скільки наших дітей ходить до українських шкіл, належить до українських молодіжних товариств, скільки відбуває літні табори? Який це відсоток з усієї нашої дітвори й молоді? І скільки є в нас чистоукраїнських подруж, а скільки мішаних?

З огляду на наше родинне життя відомо, що мішані подружжя часто не витримують проби часу. Бувають доволі часті випадки, що чужинці покидають своїх українських жінок і шукають за своїми, залишаючи своїх перших жінок з дітьми...

Деякі наші хлопці поженилися з німками ще в Німеччині й Австрії, навчили їх української мови й вони ходять до українських церков і товариств, — одначе їхні діти скоріше асимілюються, ніж з чистоукраїнських родин.

Найгірше буває в малих містечках, де мало українських поселенців. Тому наша молодь ходить там на чужі застави, де знаходить собі подружів життя. Ця справа така важлива, що необхідно присвятити їй якнайбільше уваги.

Це не тільки чисто особиста родинна справа, — але й рівночасно загальнонаціональна — справа наших церковних громад, то варист, а головне — наших жіночих організацій.

Бо вся наша виховна праця над нашою молоддю пропадає, якщо наша молодь закладає мішані родини.

Всі наші організації, церковні і світські, влаштовують літом численні пікніки, зимою — застави, щоб наша молодь пізнавалася, не ходила на чужі імпрези, де є небезпека — знайти собі чужу пару.

Одначе треба цю справу ставити зовсім ясно та недвозначно, при кожній зустрічі з нашою молоддю, при всіх наших родинних святкуваннях, під час таборів, різних товариських

з'їздів, при кожній добрій нагоді.

Часто наші організації обмежують свою діяльність до кількох академії, пікніків і забав щорічно, — одначе не підкреслюють при кожній нагоді — потреби закласти чистоукраїнські родини. Імпери повторюються рік-річно, майже завжди з приводу тих самих наших національних роковин, і для багатьох вони вже змудилися, — а головне — молоді. Треба думати про активні форми імпрез, піднаходити добрих виконавців, вкладати цікавий зміст, притягати до виконання молоді.

Зокрема наші жіночі організації мають почесне завдання — відіграти тут головну роль, — пропагуючи справу чистоукраїнських подруж як одну з головних своїх завдань. Без переноса — матері мають тут найбільший вплив на своїх доньок і синів, і можуть найкраще переконати своїх дітей, щоб не шукали собі чужої пари.

Ця справа вимагає великої делікатності, щоб зразу не зразити своїх дітей. Кожна мати найскоріше завважить, коли її дитина починає добирати собі пару, і вона може найбільш успішно впливати, щоб цей вибір був щасливим, щоб не впав на чужу особу. Занадто різка інтервенція може мати якраз протилежний наслідок, — одначе при відповідному поставленні справи від самих початків „дівування“ чи „кавалерства“ своїх дітей — кожна мати може довести справу до бажаного кінця. Треба використати всі добрі нагоди, всі імпрези, родинні й національні, — щоб наша молодь пізнавалася взаємно зі своїми, а не з чужими, — та пізніше — заклала чистоукраїнські родини.

Деякі наші жіночі організації прикладають якнайбільше уваги, щоб улаштувати рік-річно кілька свят, концертів, пікніків, забав, — але не думають про те, щоб їхні молоді члени закладали чистоукраїнські родини. Наші жінки з мішаними подружжями дуже рідко беруть участь в організованому житті українського жіноцтва.

У великих містах ця небезпека не є така грізна, бо тут є досить багато нашої молоді, але по малих місцевостях. Всі організації, в першу чергу — організації нашого жіноцтва, повинні створити відповідну атмосферу, подбати про добрі нагоди для нашої молоді — щоб могла знайти собі пару між своїми та закласти чистоукраїнські родини. Бо це є не тільки особиста чи родинна справа, — але й справа нашого майбутнього, як національної спільноти на далекій чужині. Це безспірна правда, що мішані подружжя на чужині ведуть до скорішої асиміляції, і всі „аргументи“ про мішані подружжя не витримують критики і практики життя.

Думаймо про цю важливу справу, поки ще не запізно!

О. Д.

ЗМЕНШИЛОСЯ ЧИСЛО НЕЗАМУЖИХ ЖІНОК

Вашингтон. Бюро населення заявило, що в США значно зменшилося число незамужніх жінок. У 40-их роках 15 проц. американських жінок високі 30 до 35 не були заміжні, а в 60-их роках лише 7 проц. це не заміжні. Бюро твердить оптимістично, що майже нездовго всі американські жінки будуть мати чоловіків. Також значно зменшився стан бездітних подруж. Більшість подруж буде мати 3-4 дитини. 65 проц. усіх жінок виходять заміж перш ніж досягнуть 21 року життя.

у Канаді і про Канаду

Значення Дня праці

(АК) День праці — в перший понеділок вересня — має таке саме значення для канадців й американців, як день першого травня для інших країн. Фактично обидва ці свята започатковані були в Америці; одне кілька років після другого.

Це було в Нью-Йорку — 81 рік тому, коли тут відбувалася перша нарада Дня праці. Околом двадцять тисяч робітників, після митингу на Юніон сквері, з пікніками та плякатами почали марш Бродвеєм. На плякатах були гасла з вимогами 8-годинного дня праці. Ідея швидко поширилась по всій Америці. І від тоді обирали перший понеділок вересня для святкування, масових митингів, пікніків по парках і парад водвож головною вулицю міст і містечок, від Атлантики до Пасифіку.

Святкування дня першого травня почали також у Нью-Йорку. Першого травня 1886 р. тут відбувся масовий митинг ок. 30,000 членів Американської Федерації Праці, Лідарів ордену праці та американської Соціалістичної партії. Головною їхньою метою було продемонструвати на користь восьмигодинного дня праці. На цьому митингу було винесено резолюцію, що день першого травня мусить бути визначений, як день робітників для святкування їх пе-

ремоги і для формулювання дальших вимог. Три роки пізніше, в Європі, конгрес Другого Соціалістичного Інтернаціоналу прийняв пропозицію американських делегатів про те, щоб день першого травня визнати міжнародним святом солідарності всіх робітників світу.

Восьмидесятирічний робочий день, сорокагодинний робочий тиждень і багато інших вимог відтоді стали реальністю у Канаді і США. Право робітників зорганізуватися у вільні юніти за їхнім вибором, обирати своїх власних представників для переговорів з працедавцями, складати умови з працедавцями на базі рівності з ними, страйкувати, якщо це необхідно — усе це гарантовано законом.

Тоді, коли встановлювали святкування Дня праці, тяжка надмірна праця, дитяча праця, антисанітарні та небезпечні умови праці та інші несправедливості були широко розповсюджені. Тепер все це або заборонено законом, або зникло завдяки умовам і контрактам поміж робітниками юнітами та працедавцями. Реальна платня в 1963 році збільшилась тричі за цей час.

Реформи, що за них американські робітники змагалися, включаючи набагато доскона-

лішу публічну освіту, прогресивний податок та інші заходи, що зробили революцію у розподілі добробуту, закон про мінімальну платню, обов'язкова виплата допомоги під час безробіття, допомога для непрацездатних робітників, довші оплачувані відпустки, запровадження заходів безпеки по заводах і фабриках, краща опіка здоров'я — усі ці глибокі зміни тепер стали постійною частиною структури американського суспільства.

Коротко кажучи, завоювавши собі короткий день праці, кращі умови праці та вищий життєвий рівень, американське робітництво також завоювало собі краще соціальне становище, забезпечення і визначення в демократичному світі — хоч і досі це не перфектне, яке дедалі все розвивається і краще.

Представники етнічних груп, що виступлять 2 вересня о год. 9 вечора на Грендстенді Національної вистави в Торонті.

Як ми вже попередньо інформували, надзвичайною atrakцією на щорічний Всеканадський національний вистави буде в дні 2 вересня (День праці) о год. 9-й вечора на Грендстенді Фестиваль пісні і танцю з участю 20 груп — представників 20 етнічних груп — „будівничих країн“.

На Грендстенді виступлять 500 учасників фестивалю у народних одягах. Музичні ансамблі: мадярів, хорватів, словаків і Зах. Індій. Хори: італійський, німецький з Кіченер, український — чоловічий хор ОУМ „Прометей“ під дир. С. Гумініловича. Танцювальні групи: японсь-

ка, шотландська, ірландська, польська, литовська, українська танцювальна група „Чайка“ з Гамільтону, словацька, лотиська, австрійська, індійська, китайська і канадська. Участь беруть і представники інших етнічних груп. Цим найбільшим і найвеличнішим народним фестивалем на

американському континенті буде проводити Джон Фішер з Оттави — директор Комітету для влаштування святкування у 100-річчя Канади.

Не пропустіть нагоди побачити перший раз на Грендстенді Фестиваль пісні і танцю етнічних груп Канади — „будівничих країн“ 63'.

Гірничі професії

(Канадська Сцена) Онтарійський провінційний інститут, розташований у Гейлсбері, Онтаріо, поблизу історичного містечка Кобальт, дає можливість молодим людям проходити дворічний курс гірництва і споріднених галузей, щоб підготуватися до технічної професії в гірничій промисловості. Кандидати повинні мати 12 клас онтарійської середньої школи або відповідну освіту з інших шкіл в англійському, історії, математиці та стислих наук. Це єди-

на того роду школа в Канаді, що має спеціалізовану програму гірництва для кільканадцятилітніх.

Мінеральна промисловість Канади відкриває великі можливості праці саме в технічній галузі. Половина випускників того курсу знаходить працю в інженерному та землемірному відділах департаментів гірництва. Інші працюють у лабораторіях, аналізуючи золото, срібло та небагатородні метали, в геологічному відділі гірництва та в

рудотопних фабриках. Інші займаються розвіданням і дослідженням рудноносних теренів, а багато є форманами в копальнях; деякі працюють технічними представниками фабрикантів гірничого устаткування і постанцій.

Шкільний рік у Гірничому інституті Онтаріо розпочинається в половині вересня і триває до 15 травня. Влітку студенти мають можливість заробити на оплату на наступний рік науки. Від багатьох років копальні

ЛЕТЮЧКИ ПРОТИ ЕМІГРАНТІВ У ЗАХ. НІМЕЧЧИНІ

Щоденник „Америка“ подає таку вістку: „Зах. Німецька преса й радіо повідомляють, що в Мюнхені, Франкфурті над Майном, Бад Годесбергу, Новому Ульмі та по інших більших скупченнях емігрантів, комуністична агентура розкинула ле-

тучки проти емігрантів. У летючках твердиться, що емігранти своїм кривавим взаємоборюванням, інтригами й доносами, перешкоджають нормальному життю населення та шкодять „добрим сусідським взаєминам“ Зах. Німеччини з іншими державами. У увазі на те німецька преса, нотуючи появу цих летючок, передбачає, що незабаром можуть бути застосовані комуністичні терористичні акти проти емігрантських організацій. На думку баварського міністерства внутрішніх справ, розповсюдженнями комуністичною агентурою антиемігрантськими летючками, за дотеперішні спостереження, комуністи своїми агітаційними методами намагаються перед терором підготувати автохтонне населення і виправдати перед громадською опінією такого роду терористичні акти.“

Повища вістка пояснює кіба не потребує.

прймають студентів на працю, а дослідувальні компанії вербують студентів для роботи в терені.

3'їзд абсолювентів 1913-1963

(Закінчення із стор. 4)

рання матеріалів-документів і видання книги). Ціле щастя, що є ще нагода надігнати втрачене: на другий рік, у Клівленді, Огайо, Америка, плянується великий (2-денний) загальний з'їзд станислав'ян, що має на меті скотактувати всіх доступних жителів тієї землі і рішити справу видання книги про Станиславівщину. На жаль, не можемо ще подати докладних дат з'їзду (вони були встановлені на кінцеві дні травня 1964, але з уваги на посвячення пам'ятника Шевченкові у Вашингтоні з цих дат прийдеється зрезигнувати). Так, чи інакше, Клівленд має готову організаційну апаратуру, яка вже підготовляє з'їзд.

Нам — станислав'янам лишається: 1) творити по більших скупченнях регіональні Комітети станислав'ян з метою призирання матеріалів-документів (світлин), необхідних для задуманого діла; 2) на місцях подбати за найбільше число учасників плянованого з'їзду.

Кореспонденцію у справі матеріалів про Станиславівську гімназію треба слати на адресу:

W. Makar,
140 Bathurst St.,
Toronto, Ont., Canada

В справі плянованого Загального з'їзду станислав'ян у 1964 р. пишть на адресу кореспондентського секретаря Загального Регіонального Комітету Станислав'ян:

Mr. Jaroslaw Krysztalowycz,
1815 Corning Ave.,
Cleveland 44109, Ohio, USA

Грошові пожертви на загальну книгу Станиславів-

Довоможіть у дальшій розбудові ВАШОГО ВИДАННИЦТВА сплатою заборгованості, висилкою передплати на 1963 рік і пожертвою на пресовий фонд.

П-І-Д-Л-О-Г-И
чищу підлоги
і переводжу
ВСІЯКИ НАПРАВИ.
Робота гарантована. • Ціни
приступні.
І. КОРИЛЮК — UN 1-1763

КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ
Відділ в Едмонтоні

влаштовує

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ

в неділю, 8-го вересня 1963 в Елк Айленд Парку (30 миль на схід від Едмонтону, гайвей 16).

Відкриття: 1 год. по полудні.

У програмі: Піднесення прапорів, дефіляда молоді, зложення вінка на пам'ятник українським піонерам, промова посла В. Томіна, розіграш базарових нагород, вільні спортові ігри, духовна оркестра та **ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ**

на якому виступлять 6 хорів та 7 танцювальних груп Едмонтону й околиці. Королева Українського Дня буде проголошена в час забави української молоді в суботу, 14 вересня 1963.

ПРОСИМО ВСІХ ГРОМАДНО ПРИБУТИ
ЕДМОНТОНСЬКИЙ ВІДДІЛ КУК

ЛЕКЦІЇ ГРИ НА ФОРТЕП'ЯНО І СОЛЬОСПІВУ

Проф. Галина Голинська
Приступити ціни! Голоситися:

731 Euclid Ave., Tel. LE. 1-2920 між 6—9 год. вечером.

РІДНА ШКОЛА ФІЛІЇ УНО В ЗАХ. ТОРОНТІ
ПОВІДОМЛЕННЯ

Дирекція Рідної Школи Філії УНО в Західному Торонті,
105 Едвін Аве., проголошує

ЗАПИСИ

учнів до I, II, III, IV і V клас на суботне навчання і IV, V, VI, VII клас на тижневе навчання в 1963/64 шкільному році.

Записи починаються 31 серпня в суботу о. р. від 2-ої до 7-ої по полудні, 2 вересня в понеділок о. р. від 2-ої до 7-ої по полудні, а в усі інші дні від 5-ої до 7-ої вечора в приміщенні нашої Рідної Школи при 105 Едвін Аве.

Інші інформації під час запису.

Д. Гевко, директор школи

УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ
І КУРСІВ УКРАЇНОЗНАВСТВА ім. ЮРІЯ ЛИПИ
при О.С.УМ в ТОРОНТІ, 83 КРІСТІ СТ.,

оцим повідомляє заінтересованих батьків, що

В ПИСИ

дітей до Рідної Школи і на Курси Українознавства на шкільний рік 1963/1964

буде приймати в годинах від 6—8 вечером:

у вівторок, 27 серпня,

в четвер, 29 серпня,

у п'ятницю, 30 серпня,

в суботу, 31 серпня, від 10 ранку до 4 по пол.

Закінчуються вписи у вівторок, 3-го вересня в год. 6-9 вечером.

Учні, що мають доповнюючі іспити, зголосяться в школі в суботу, 24 вересня, в год. 5-й по полудні. В середу, 4-го вересня, о год. 6-й вечером буде відслужена в залі „Українського Дому“ (83-85 Крісті) Служба Божа в наміренні шкільної молоді.

Навчання на Курсах Українознавства почнеться в суботу, 7 вересня, о год. 9-й ранку.

Просимо, щоб для полегдження вписів батьки, або опікуни дітей прийшли особисто і принесли зі собою свідоцтва вписаних дітей за шкільний рік 1962/63.

УПРАВА РІДНОЇ ШКОЛИ
І КУРСІВ УКРАЇНОЗНАВСТВА ім. ЮРІЯ ЛИПИ
при О.С.УМ в ТОРОНТІ

ПРОГРАМА СВЯТКУВАНЬ

15-РІЧЧЯ
ТОРОНТСЬКОЇ ЄПАРХІЇ

15-річчя єпископської хіротонії та 25-річчя
священства

Його Преосвященства Преосвященнішого
Кир ІСІДОРА, Торонтського Єпископа

Субота, 31 серпня 1963, год. 6.30 веч. —

Royal York Hotel — Ballroom (Convention Floor):

Ювілейний Бенкет

9.30 вечора — ЗАБАВА УКЮ —
(Ontario Room — Convention Floor).

Неділя, 1 вересня 1963 — Колегія св. Василія Великого
год. 10.30 ранку — АРХІЕРЕЙСЬКА СЛУЖБА БОЖА
год. 3.30 по пол. —

Святковий Концерт

Участь у концерті беруть:

Соня Сахно-Климець, Маруся Гробельська, Олександра Милунок, проф. Галина Голинська, Осип Гошуляк, струнна оркестра Музичного Інституту ім. М. Лисенка (диригент: проф. Іван Ковалів), мішаний хор церков св. О. Ніколая (диригент: проф. Іван Ковалів) та чоловічий хор „Прометей“ при Осередку СУМ (диригент: Степан Гумінілович)

До масової участі в ювілейних торжествах запрошують ВШ. Громадянство
ПОЧЕСНИЙ КОМІТЕТ
І ПРОВІД ЄПАРХІАЛЬНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

28 липня 1963 р. по довгій недужі помер у шпиталі в Торонті

бл. п. МИХАЙЛО МАТИЧУК

Народжений 1910 р. в Серафимцях, Зах. Україна, сирота з самого малку. Покійний був відомий серед активної і патріотичної української громади в Німеччині і Бельгії. До Канади прибув у 1948 році. Був довголітнім солідним передплатником „Гомону України“. Залишив у смутку дружину Євгенію з дому Мулярчук і двоє дітей, а в Україні сестру Марію. На похороні, що відбувся 1 серпня, прощав покійного його одиосельчанин о. В. Жолкевич.

В. Й. П.

ПОСВЯЧЕННЯ ШКОЛИ

За Божою допомогою вдалося нам при жертвенності і співпраці наших вірних довершити будову „Рідної Школи“ парафії св. о. Ніколая в Торонті. З великою радістю повідомляємо, що В НЕДІЛЮ, 8-го ВЕРЕСНЯ 1963, О ГОД. 5-й ПО ПОЛ. Його Преосвященство Преосвященніший Кир ІСІДОР в сослуженні духовенства довершить

ПОСВЯЧЕННЯ
СВЯТО-МИКОЛАЇВСЬКОЇ ШКОЛИ

Год. 5.30 по пол. — відкриття будинку

Год. 7.00 веч. — Святковий бенкет

З нагоди посвячення „Рідної Школи“ запрошуємо Хвальні Організації та ВШ Громадянство стати кумами при цьому обряді. Достойних жертводавців-кумів прохаємо ласкаво жертвувати свій щедрий дар на Будівельний Фонд. Шановні куми будуть почесними учасниками посвячення і їх прізвища будуть проголошені на святковому бенкеті, вписані в пропам'ятну книгу і поміщені в пресі.

Запрошуємо все українське громадянство взяти численну участь у цьому черговому досягненні української спільноти в Торонті. Зголошення кумів приймають парафіальна канцелярія і парафіальні організації. Там же, як також і в кооперації „Плай“ можна набути квитки вступу на бенкет.

Парафіальне духовенство:

о. д-р Б. Липський

парох і протопрефект

о. П. Хомин, о. Г. Цюпка, о. Ю. Микитин, о. І. Сиротинський

За Школи і Батьківський Гурток:

М. Возняк

І. Верига

інж. П. Танчак

За школи й Батьківський Гурток:

Н. Попіль

М. Федак

М. Базилевич

За Збіркову й Будівельну Комісію:

дир. А. Мудрик, О. Тучик, інж. О. Клауфас, інж. М. Цибульський

ALBERTA FUEL OIL LTD.

278 BATHURST ST., Toronto, Ont., Tel. EM. 2-3224

Українська
самостійна фірма
ПОСТАЧАННЯ
ОПАЛОВОЇ ОЛИВИ
для хатнього та
індустріального
вжитку

ВНОЧІ: ЗА НАПРАВОЮ LE 4-2433; ЗА ОЛИВОЮ RO 6-1553

Чищення печей та обслуговування вповні безплатно.

Визначні постаті Стрийщини

*) 3 проф. старшин були: Пеленський — пізніший судовий ад'юнкт, який осів на східні літ у Конюхові; Мілянський, з 9-го австрійського „регіменту інфантерії“, який режисерував в аматорському гуртку при „Українському Домі“, поки прийшов до слова меценас Антін Шиян — пізніший адвокат у Миколаєві над Дністром.

Мов кризь сон бачу занадто на сцені Народного Дому в Стрию, кисти малює Балька „декоратора Львівського театру. На фоні „Стрия цитуючих берегів“ наші бойки в регіональних строях, на овиді мріють бані Ланської церкви, а над усім домінує силуета стрийського Народного Дому. У пам'яті стає мозаїка товариств, що там гуртувалися. На партері — „Сокилі“ з головою Е. Павлюком на чолі. При ньому славна в Галичині під батуту та душею Володимира Котовича Сокильська оркестра, яка грає на пропам'ятного січово-сокильському здвигу у Львові 1914 р., ведучи цей здвиг. Проф. Володимир Котвич був і душею Музичного Інституту. У Народному Домі мали свої домівки „Касино“ і „Міщанська Бесіда“. В першому розважалась після праці інтелігенція, у другому — міщанство, яке мало свій хор та сценічний гурток. Увесь зиск з імпресивів на політичних в'язнів, яких за Польщі ніколи не бракувало. Мало тут осідок і товариство служниць, під проводом незабутньої опікунки також сиріт п-і Ольги Вачинської.

Хто з нас не пам'ятає тих залізничних радників: Дутку, Мирона, Уст'яновича, Пристаю, інж. Левана

дівського та Фільваркова? Не пригадую, де мав осідок архів-музей „Верховина“, з невисушеним колектором експонатів та кустосом проф. Сілецьким.

При обговоренні Народного Дому годі не згадати довголітніх адміністраторів Івана та його сина Йосифа Чучинів. Валились трони, мінялись цесарі, окупанти Стрия, навіть номінальні директори Народного Дому, а Чичуни ним піклувались. За це вдячне їм громадянство з почестями виражало їх у „далеку дорогу“. У дирекції Народного Дому висів на чоловічому місці портрет Івана Чичуна.

У сусідстві Народного Дому стояв будинок „Маслосоюзу“, що відіграв маркантну роль в економічному розвитку Галичини. Не занедбано й інших діячів. Стрийщина видала на віт філіаліста Юліана Максимчука, що зайнявся спеціально нашими українськими марками, та і його старшого брата д-ра Івана, що завершує в Бразилії монографію роду Петрушевичів.

Коли ми при родах, то нащадки наших Яцкевичів повинні дошукуватись слідів їх походження у козацького сотника Яцкевича, коменданта авангарди Собіського, а Дибі й Держкі — боярського походження, про що згадка в історичних повістях.

Стрий не занедбав навіть хореографії, яку в національних танцях репрезентує д-р Роман Петріна. Треба згадати і про відокремлені факти, щоб вони не пропали для історії. Ось, коли в 1897 році цар Франц Йосиф повертався з крайової виставки у Львові через Стрий до Борислава, то вітала його квіта-

ми найкраща жінка повіту попадя Шанковська. Не по нутру було це доволішній польський шляхетері, але безраді були на рішення журі добору.

У Стрию служив при австрійському 9-му реєменті, як професійний старшина, Кобилянський, рідний брат нашої письменниці. Він помер по першій війні на скитальщині вже як бригадир, не маючи змоги дістатись до нашої армії. Стрийщина дала першого селянського посла до австрійського парламенту Юрія Андрусяка, який спочиває на Голобутівському цвинтарі. Побіч нього могила Довбушка, нащадка легендарного Довбуша, на основі оповідань якого Іван Франко написав частинно в Голобутіві, в домі свого шкільного товариша з дрогобицької гімназії Ро-

гульського (батька сотника Івана), а частинно в Дулібах на плебанії шамбелянів Шанковських, повість „Петрії та Довбошуків“.

З маркантніших подій у Стрию згадаємо влаштування в 1911 р. хліборобську виставу. У 1914 р. Стрий гостив УСС-ів, які через Бескиди їхали на Срібну Землю. Тією самою дорогою поїхала згодом Державна капеля Кошиця голосити світові нашу державність. У Стрию стояла команда III. Корпусу УГА.

І в погідні дні майоріють на овиді з в'яздугу Стрию (коло млина Штаєрмана) верхи Менчіля та Пікуя. Інколи громовиці на Бескиди згадують про дружинників із „Захара Беркута“ або про Маківку, а буває над берегами Стрия бойківські квіти заливються брилянтовими сльозами раннього роси над такою довгою неволею нашого народу. А. Кіричак

кого юнацтва, видає Центр. Управління СММ, Нью-Йорк, червень 1963 р., 16 стор.

Діма — Третій берег — четверта збірка поезій, Нью-Йорк, 1963 р., 48 стор.

Пропам'ятне видання в 20-річчя Стрийської Дивізії „Галичина“, Філадельфія, 84 стор.

Український Самостійник — місячник політики, культури і суспільного життя, травень 1963 р., Мюнхен, 48 стор.

Голос Спасителя — релігійний місячник оо. Редemptористів, Йорктон, Саск., липень-серпень 1963 р., 64 стор., з того половини англійською мовою.

Віра й Культура — місячник української богословської думки й культури, Вінніпег, липень 1963, 32 стор.

Біблос — журнал української бібліографії, липень — серпень 1963, 16 стор., Нью-Йорк.

Культура — місячний журнал польською мовою, Париж, травень, червень 1963 р. по 160 стор.

Голос Православного Братства — неперіодичний орган Українського Правосл. Братства оо. Троїці в Чикаго, липень 1963 року, 20 стор., члеськість.

Київ — журнал літератури, науки, мистецтва, критики і суспільного життя, січень-звітень 1963 р., 1-2, Філадельфія, 72 ст.

Овід — двомісячний журнал, видає М. Денисюк, Чикаго, 64 стор.

Лис Микита — ілюстрований місячн. журнал гумору і сатири, Детройт, червень 1963 р., 8 стор.

Мир і Світ — місячний журнал, видає Центр. Управління ОДВУ, Чикаго, липень-серпень 1963 р., 24 стор.

Крилаті — журнал українського юнацтва, видає Центр. Управління СММ, Нью-Йорк, червень 1963 р., 16 стор.

Діма — Третій берег — четверта збірка поезій, Нью-Йорк, 1963 р., 48 стор.

Пропам'ятне видання в 20-річчя Стрийської Дивізії „Галичина“, Філадельфія, 84 стор.

Український Самостійник — місячник політики, культури і суспільного життя, травень 1963 р., Мюнхен, 48 стор.

Голос Спасителя — релігійний місячник оо. Редemptористів, Йорктон, Саск., липень-серпень 1963 р., 64 стор., з того половини англійською мовою.

Віра й Культура — місячник української богословської думки й культури, Вінніпег, липень 1963, 32 стор.

Біблос — журнал української бібліографії, липень — серпень 1963, 16 стор., Нью-Йорк.

Культура — місячний журнал польською мовою, Париж, травень, червень 1963 р. по 160 стор.

Голос Православного Братства — неперіодичний орган Українського Правосл. Братства оо. Троїці в Чикаго, липень 1963 року, 20 стор., члеськість.

Київ — журнал літератури, науки, мистецтва, критики і суспільного життя, січень-звітень 1963 р., 1-2, Філадельфія, 72 ст.

Овід — двомісячний журнал, видає М. Денисюк, Чикаго, 64 стор.

Лис Микита — ілюстрований місячн. журнал гумору і сатири, Детройт, червень 1963 р., 8 стор.

Мир і Світ — місячний журнал, видає Центр. Управління ОДВУ, Чикаго, липень-серпень 1963 р., 24 стор.

Крилаті — журнал українського юнацтва, видає Центр. Управління СММ, Нью-Йорк, червень 1963 р., 16 стор.

Діма — Третій берег — четверта збірка поезій, Нью-Йорк, 1963 р., 48 стор.

Пропам'ятне видання в 20-річчя Стрийської Дивізії „Галичина“, Філадельфія, 84 стор.

Український Самостійник — місячник політики, культури і суспільного життя, травень 1963 р., Мюнхен, 48 стор.

Голос Спасителя — релігійний місячник оо. Редemptористів, Йорктон, Саск., липень-серпень 1963 р., 64 стор., з того половини англійською мовою.

Віра й Культура — місячник української богословської думки й культури, Вінніпег, липень 1963, 32 стор.

Біблос — журнал української бібліографії, липень — серпень 1963, 16 стор., Нью-Йорк.

Анна Франко-Ключко

В обороні правди

*) Правда, хоч часом і прикра, однак правдою залишиться і ніякі викрутаси і крутість її не змінять.

Більшевики інтерпретують на свій лад не одну нашу правду. Чи тому маємо мовчати і правди не голосити? Зрештою, про історію моїх спогадів знав від мене В. Дорошенко і дивно, що про це він так скоро забув. У дальшому змісті цієї статті про цю історію пригадаю. Правду і тільки правду я подала в моїх спогадах і вважаю, що Ліга Визволення України зробила добру українську роботу, допомігши мені видати друком мої спогади.

У дальшому хай свідчать інші листи мого незабутнього батька Ів. Фран-

ка про відносини між ним і Грушевським.

Ось лист до Федора Вовка з 17 грудня 1907 р.

„Високоповажаний Добродію! Читаю мені сьогодні д. Гнатюк Ваш лист і дуже він мене вразив.“

Я вже близький був до повної зневіри в свої сили, головне через поводжене проф. Грушевського, який спротивився виданню моєї історії літератури і в Спільці і в Збірнику Тов. ім. Шевченка і поставив мене перед есентаційною дилематою: або власним коштом. От тим то я рада згодуюся на оферту Вашого Тов. ім. Шевченка і маю хоч зараз розпочати висилку рукопису. Я слатиму його по дві глави в міру того, як вони будуть зредаговані — написані вже всі 20, аж до Котляревського. Кожда глава дасть аркуш до двох аркушів друку, так що цілість займе не багато понад 30 аркушів. Розумієш, що я зараз і сім би писати другу частину, себто від Котляревського до останніх часів і вбав би певно в дальших 20 або 30 аркушів. Перша частинка вийшла тою такою проста, що в ній багато виписок із старих текстів, так що вона може служити разом і за хрестоматію. Може сказати одню, що російська література не має такого повного оброблення, прим., найстарішої доби (починаючи від Кирила і Мефодія), як моя. Про „теплі віки“ XIV-XV уже ніщо й говорити, а XVIII вік нашого письменства оснований переважно на рукописних матеріялах. Взагалі кожний розділ дає щось нове і жаден не повторяє того, що було писано в дотеперішніх „повістях“. Розумієш, що в усій праці мені прислухувалася ідеї самостійності й оригінальності нашої культури і я надіюсь, що моя історія української літератури стане рідною об'єктом історії України Грушевського, тільки з тою різницею, що написана живо.

Дайте мені знати, чи згодуюсь Товариство на ці умови. Зі скритим загалом не буде, надіюся, що до місяця вийшло всього у чотирьох, друкується, вигляді. Коректуру, хоч одну, хоч дві я кінче хотів би перепитати, щоб не вийшло помилок особливо в старих текстах. Я з коректою не загано; зложити аркуш чи два аркуші і коректа від мене настільки, поки не складають два дальші. Зрештою від невеличкого опізнання голова не заболить, а к Величко книжка може бути готова. А друга частина піде ще швидше, бо там більше багатство проробленого матеріялу.

Отсе я мав сказати про свою працю і жду відповіді від Вашого Товариства.

Ваш Іван Франко

16/XII 907.

П.С. Допишу від себе отсе, що говорив сьогодні з проф. Грушевським. Він почувши про Ваш проєкт від Гнатюка раптом став на тій, що я обов'язаний дати літературу до Вісника, що у мене контракт і що сам він зв'язаний своєю об'язкою, надрукованою в Ділі і в Віснику, що Франко дасть нарис історії літератури до Вісника. Я заявив, що нарис я готов дати йому, бо такий нарис написаний по німецьки для ма-

дарської енциклопедії, є в мене і я готов переробити його для Вісника в повнійшій формі. Ні, не випадає так, — заявив проф. Гр. — там Ви видаєте повне видання, а у нас нарис! Я сказав, що петербурська оферта користішша для мене, ніж друкування в Віснику, яке займає щонайменше два роки, і так ми не договорилися ні до чого. Йому найбільшій клопіт у тім, як виплатитися його об'язкою, які він поробив в останній хвили, проводивши мене цілий рік як дурака. Во я зв'язав до своєї роботи на усьому не задоволення Видавничої Спільки, що вона візьме на себе наклад. Тепер же, коли праця готова, раптом показується, що „Спілька“, себто проф. Груш. не має грошей на такий наклад. Я зрозумів, що Спілька і вніс у Філологічну Секцію свою літературу до видання в Збірнику Секції, та й тут проф. Груш. не побоявся скандулу, прийшов на Секцію і заявив, що проти секційної ухвали не має нічого, але Збірник Секції заведений уже іншими матеріялами на кілька літ, а моя історія мусить підождати. Отсе й була причина, що по Галичині пішли чутки, що проф. Груш. витикає мене з Товариства. З незовсім зрозумілим попитом проф. вернувши з Києва і почувши про це послішався оголосити в Ділі кумедну заяву (яку й я мусів по своїй слабості підписати), що між нами нема ніякого розладу і що я згодуюся друкувати свій „нарис“, коли він буде (!) викінчений, у ЛНВіснику. Отсе Вам історія, яку прошу дуже не пускати між люди, щоб не було це більше сплетень, та яку проф. Груш. переїхала дуже Ваша оферта. Та я стану все таки на тій, що краще йому відкликати свою об'язку „про друкування свого „нарису“ в Віснику, ніж мені відкликати Вашу оферту. Я не розумію „гаряд поступування проф. Груш. в сій справі. Бож він не поцікавився ані разу знати, як виглядає моя робота, неראה слухав навіть, коли я говорив йому історію про неї, а тепер сам заварив кашу і пошив мене в дурні. Се мені за мою 10-літню працю в Вісн. і Записках і за довіру, з якою я відносився все до проф. Груш.

Гірко мені писати ті слова, та хочу Вам висловити докладно, як стоїть се діло. І для того прошу Вас ще раз усильно, не кажіть свого нікому і зніште отсей лист, бо проф. Груш. має своїх довірених, які потаємно доставляють йому все, що я пишу і роблю; про се я переконався й сьогодні ще зайвий раз. А те, що я написав у листі про свою згоду на Вашу оферту, я додержу, хоч би проф. Гр. робив мені ще більше скандалу. Ваш Іван Франко. Д. 17/XII 907.“

Хіба і цей лист не потребує вияснення.

Вдача Грушевського, його впливи і крайнє неприязна настанова до І. Франка та стосування своєрідного духового терору над, у певній мірі залежним від нього Іваном Франком, були однією з важливих причин важкого морального терпіння Франка, що згодом привело його до нер-

бух вияснення.

Вдача Грушевського, його впливи і крайнє неприязна настанова до І. Франка та стосування своєрідного духового терору над, у певній мірі залежним від нього Іваном Франком, були однією з важливих причин важкого морального терпіння Франка, що згодом привело його до нер-

бух вияснення.

Вдача Грушевського, його впливи і крайнє неприязна настанова до І. Франка та стосування своєрідного духового терору над, у певній мірі залежним від нього Іваном Франком, були однією з важливих причин важкого морального терпіння Франка, що згодом привело його до нер-

бух вияснення.

Вдача Грушевського, його впливи і крайнє неприязна настанова до І. Франка та стосування своєрідного духового терору над, у певній мірі залежним від нього Іваном Франком, були однією з важливих причин важкого морального терпіння Франка, що згодом привело його до нер-

бух вияснення.

Вдача Грушевського, його впливи і крайнє неприязна настанова до І. Франка та стосування своєрідного духового терору над, у певній мірі залежним від нього Іваном Франком, були однією з важливих причин важкого морального терпіння Франка, що згодом привело його до нер-

бух вияснення.

На старті Маратонського бігу

(Закінчення із стор. 3)

кого не чути, лише нас — аж доки весь багаж не зважено, паспортів не переглянено і не зроблено бодай пару сотень фотознімків. Молоді делегати то самі позують, то фотографують, — а найрадіше фотографуються „сеньйори“. Це ж для історії!

Надходить час виходити до літака. Гучномовець кличе: „Лет Ер Франс ч. 202 „нон стап“ до Парижу, пасажери на борт!“ Останні потиски рук, ще раз: „Не бійся, тату, я не загублюся в Європі...“, ще раз розцілюємося з о. Богданом: „...А вступіть, отче, до Миттенвальду... і до Ріміні, як можна — на цвинтарі в Чезенатіко наші хлопці лежать... Може пару квіток...“

Уже зникли молоді в коридорі, що веде до літака. А ми, „кібіці“ і цивілі, і звичайні „прошальники“ біжимо швидко на обсерваційний поміст. Звідси видно під миготливими мір'ядами зір необнятий простір колосального летовища, де блимають тисячі різнобарвних світел на стар-

тових шляхах. Ще кілька секунд і рев реактивних моторів прорізує повітря. Ось уже в кадовбі величезного „Бейнга 707“ зникають одна по одній фігурки в зелених уніформах — такі тепер маленькі супроти цього трансокеанічного колоса. Золотіють і чорніють чуприни хлопців, хтось ще завзято махає рукою...

В туловищі великана зникають цілі тонни багажу — що там наші мізерні 44 фунти на особу! — відіжджають авто-дистерни з палим, засуваються двері

Ревнули реактивні моторища — літак масстатично обернувся і з віддихових рур повияло жаром. Білий колос бере повільний курс на стартову доріжку. Між тисячами світел силует велета розпливається у даліні майдану — ще лиш видно два блимаючі світельця — мигунці на далекому старті...

Хтось креслить у повітрі знак хреста: „Вертайтеса здорову, хлопці, — зробіть своє діло...!“

— вже над нами в гострому виражі миготять світла Бейнга. „Лет Ер Франс ч. 202“ вистартував до стрибка через океан.

Громада „прошальників“, немов групка сиріток, сходиться вниз, неважно і самітано. Що ж ми без наших хлопців? Хтось шукає за таксі, хтось виглядає автобуса, хтось про щось питає...

І хтось відповідає: — Та, запитайте „Слона“. Він усе знає.

Пізно вночі вертаємось до Філадельфії. При світлі арматурної дошки авто відчитую годину. Якраз перша по півночі.

— Якщо врахувати різницю часу коло п'яти годин, — чую голос біля себе, — то вони мають тепер вже повне сонце. „У них“ — вже шоста година ранку, вони вже якраз десь посередині Атлантийського океану. Ідуть наші хлопці назустріч сонцю золотому...

Назустріч сонцю — у довгому, Маратонському бігу, до сонця, до волі, до простору! Олег Лисик

СЛУХАЙТЕ! СЛУХАЙТЕ!
УКРАЇНСЬКУ РАДІОПРОГРАМУ
Василя Шарвана
3 РАДІОВИСИЛНІ WJLD на хвилі 1270
ЩОДЕННО — год. 2.15 по полудні.
СУБОТА — год. 2-га до 3.30

3 КАНАДСЬКИХ РАДІОВИСИЛЕНЬ:
• ТОРОНТО: з радіовисилні СКРН на хвилі 1030 кожної п'ятниці год. 8 — 9 веч.
• ГАМІЛЬТОН: кожної п'ятниці на хвилі 1280, год. 8.30 до 9.30 вечером.
• ОШАВА: на хвилі FM 93.5 кожної суботи, год. 12 до 2 по пол.

562 Genesee Buffalo, N.Y. Tel.: TL 6-7405

Від дня 5 січня 1963 р.
УКРАЇНСЬКА РАДІОПРОГРАМА
„ПРОМЕТЕЙ“
передає свої пересилання
кожної суботи від год. 3.30 — 4.30
кожної неділі від год. 8.00 — 9.00 веч.
на хвилях 1600.
Мешканці Бофало, Рочестер і Південного Онтаріо
— СЛУХАЙТЕ!
Управитель ЯРОСЛАВ ВІЛЬК
364 Maple Leaf Dr.
CH. 4-2903

Увага! Слухайте Увага!
єдину щоденну УКРАЇНСЬКУ РАДІОПРОГРАМУ
в ТОРОНТІ

„ПІСНЯ УКРАЇНИ“
3 РАДІОВИСИЛНІ CNWO на хвилі 1250
щоденно від год. 4.30 по полудні.

Адреса: **SONG OF UKRAINE**
64 Hewitt Ave. Toronto 3, Ontario. Tel. EM 6-3380

Українська крамниця
ГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЛАДДЯ І ФАРБ
W. H. LAKE HARDWARE
608 QUEEN ST. W. TORONTO, ONT. EM. 3-9631
Великий вибір залізних товарів • найкращих фарб • ремісничого приладдя • ресторанного і домашнього устаткування.
— Порцеляна, кристали, скло —
Гуртовий і детальний продаж Ціни дуже приступні.

ПЕРЕХОВУЄМО ХУТРА
Користайтеся з нагоди
ВЕЛИКОГО
ВИПРОДАЖУ
RELIABLE FUR
568 Queen St. W. — EM. 8-2341
Toronto, Ontario
• Хутряні плащі, тричіртовки, жакети
• Мінкові столи
• Направи, моделювання і перерізки

УВАГА, СТ. КЕТЕРІНС, ОНТАРІО!
Подається до загального відома, що
15-го серпня 1963 року
буде відкрито
м'ясна крамниця і виріб вудження
KEN'S ROASTETERIA
and
DELICATESSEN
57 James Street, St Catharines.
Свіже м'ясо, вудженнями, тістечка та ін.
Зайдіть — без обов'язку купна.

Родина і товариська хроніка

30 червня ц. р. куми, приятелі та знайомі попрощали п-во Бардега, які покинули Кіркленд Лейк і виїхали до Торонто. Під час милої товариської застави на заклік п. І. Караса передано збірку, яка призначена 14 дол. на Видавничий фонд творів д-ра Дм. Донцова і 5 дол. на пресфонд „Гомону України“. Збірку передали п-і Ю. Ходорівська і п. М. Федак.

Пожертви зложили: 4 дол. І. Бардега, по 1 дол.: М. Ходорівський, Н. Петрик, А. В. Карась, І. Мия, Г. Галивус, М. Федак, Н. Чирлига, А. Сяжкова, І. Найчук, С. Костецький, С. Дутка і М. Налесник. Всім жертводавцям щира подяка.

В суботу, 13 липня ц. р., відбувся в Монтреалі весілля п. Михайла Сайка з п-ою Надією Кіселенко. Молоду пару звичав о. прот. К. Квасницький, парох церкви св. Юрія на Ляш.

Михайло Сайко, що прибув до Канади з Бельгії, є активним громадським діячем, членом управи Відділу ЛВУ, членом СУМ та Української Кооперативної Ошадності і Кредиту, віце-президентом Кооперативної Організації Українського Визвольного Фронту, щирим патріотом, жертвеником до самопожертви.

Він, хоч мало заробляє, працюючи в готелі і не зважаючи на своє підірване здоров'я, жертвує досвідом у свій матеріальний добробут в Канаді в сумі 2.000 дол., з того 1.000 дол. на оплату кошту процесу в Карлсбурзі, 500 дол. на кольпартаж спеціальних видань „Шляху Перемоги“ і „Гомону України“ в зв'язку з процесом, а 500 дол. на інші національні цілі.

Його подруга Надія Кіселенко народилася в Канаді, але зберегла українського духа, по дібно як інші члени її родини. Один з її братів є адвокатом, інші контракторами.

В часі весілля, що проходило в дуже культурній атмосфері, передано збірку в сумі 58 дол., з чого призначено 20 дол. на Видавничий Фонд, 19 дол. на пресфонд „ГУ“ і 19 дол. на потреби Юнацтва СУМ в Монтреалі.

Жертували: п-во Сайки —

20 дол.; по 2 дол. — Цап, Рєшнік, Кінах, Хом'як, Пришлік, Демчук, Чверняк, Михайло, Парфенюк, Сидор, Рєпєцький; по 1 дол. — Басай, Василечко, Пасічник, Літєло, Волошинський, Гавриляк, Кацаба, Гріняк, Голяш, Яж, Коцур, Сулило, Паунок, Непілак, Ковалик і Рацький.

Вітаємо п-во Сайків з нагоди їхнього подружжя та бажаємо їм багато щастя і радості в подружньому житті та витривалості в далішній праці для справи визволення України.

Заходом панів І. Марціновської і М. Тріца при допомозі приятелів влаштовано 27 липня ц. р. милу несподіванку для п-ва М. Л. Хмарних у Форт Вільямі. Це зроблено з нагоди набуття ними власного дому, як також 4-ої річниці їхнього подружнього життя. Прийняття відбулось в Українському Домі ім. С. Бандери у Форт Вільямі з участю понад 150 осіб. Побажання для п-ва М. Л. Хмарних зложили: від ОЖ ЛВУ п-і І. Марціновська, яка вручила подарунок, від СУМ — п. В. Калінич, який вказав на ідейність і жертвенність п-ва Хмарних (вони дарували на цей дім 1.000 дол.), від ЛВУ Порт Артур — п. М. Тарнавський та гість з Вінніпегу ред. А. Курдидик. Від ЛВУ Форт Вільяма промовляв І. Корда, вказавши на активну

працю п-ва Хмарних, за що вони здобули собі загальну пошану і признання. На його заклік панів В. Мияль та К. Дерєнівська передали збірку, яка дала 54 дол., з чого призначено 30 дол. на Український Дім, а 24 дол. на пресфонд „Гомону України“.

Зложили: п-во М. Л. Хмарні — 5 дол.; по 2 дол.: Калінич В., Корда І., Пісоцький С., Росіа І., Савицький І.; по 1 дол.: Бачинський Т., Білавіч С., Буляк С., Возняк М., Гармата В., Гріняк С., Дацко Ю., Дерєнівський І., Іванішин П., Карп'юк Ю., Кошира І., Кошира Я., Колісник М., Киріман Я., Кудрик А., Курдидик А., Кюса М., Ключковський Л., Мануда М., Мазичка В., Манок М., Марціновський В., Паруцький О., Пяцко О., Пилипчук П., Проців Р., Пура Г., Рєхінський І., Сиротюк М., Солтанюк Г., Сеняків В., Скоропад В., Стахів Б., Тріца М., Турковський П., Турковський М., Цандзюк М., Чеховий П. і Хандон О.

Збірщицям і жертводавцям щира подяка, а п-ву Хмарним хай Господь ошле много здоров'я, сили і щастя.

У суботу, 8 червня ц. р., велика громада рідні, друзі і знайомих у Торонті обходили радісне родинне свято: 25-річчя подружнього життя п-ва Ольги і Володимира Бендіотів. Під-

готовкою свята зайнялася сестра п-і Стахів з мужем, а допомагали діти й односельчани.

Около 250 гостей зібралось, щоб привітати п-во Бендіоти з ювілеєм. Господарем бенкету, що його розпочав молитвою о. Я. Бенеш, був Н. Лучка. Сили Олег дякував батькам за опіку й виховання та побажав у щастю прожити ще довгі роки. Відчитано листа від сестри й брата з України. Промовляли: сестра і швагер Стахові, п. Григоряк, п. Галюк — від хору „Прометей“, дружка Т. Лучка і дружка В. Дусановський, п. Макогін і о. Я. Бенеш, який відмітив громадську працю і жертвенність ювілярів.

Передана збірка дала 136 дол., з того 100 дол. призначено

на будову церкви МБНП, а решту на українську пресу, в тому 10 дол. на пресфонд „Гомону України“.

Маленька Даруся, внучка п-ва Стахів, вручила ювілятам китичко рож. Жертводавцям щира подяка,

а ювілятам бажаємо многих літ.

З нагоди набуття нового дому п-вом Близнюками, добрі приятелі і знайомі приготували їм гостиню несподіванку 10 червня ц. р. в їх новонабутій хаті. Присутній на несподіванці о. Сирота розпочав прийняття молитвою і поблагословив новий дім. За порозумінням гостей, на прохання пана Одінського передано збірку, що призначено 30.25 дол., з чого призначено 10 дол. на пресфонд „Гомону України“, 10 дол. на „Нашу Мету“ і 10.25 дол. на Юний СУМ. Збірку передав п. О. Хамуляк. Жертували по 2 дол.: Близнюк, Когут, Величко, Похмурський, Середа, Сороколіт, Лапан, по 1 дол.: Одінський, Свєрбіус, Кудрик, Сороколіт, Шаран, Мерза, Мороз, Смеричський, Піхут, Климович, Проноук, Онисиків, Свєрбіус, Федак, Кіманчук, Халуляк.

Усім жертводавцям щира подяка, а п-ву Близнюкам щастя і здоров'я у новій хаті.

У неділю, 7 липня ц. р., відбувся в новозбудованій церкві св. Покрови в Гвєлфі хрестини Івана-Михайла, сина Михайла і Віри Семенців з Акто-ну. Таїнну хрестини довершив о. М. Курковський. Під час го-

ПРИСЛАТИ ПЕРЕДПЛАТУ!

стини він у промові заохочував батьків виховувати дітей на славу Бога й України, а собі на потіху.

На заклік п. Василя Гнатова присутні зложили 21 дол., з чого призначено 10 дол. на місцеву церкву в Гвєлфі, 6 дол. на пресфонд „Гомону України“ і 6.50 дол. на українських інвалідів.

Жертводавцям щира подяка, а малому Іванцеві Божого благословення і потіхи батькам.

Присутній

MIKE SHOE STORE

813 Dundas Street West Tel. 4-8778.

Власник: Михайло Данчук.

Взуття для цілої родини.

Різні фасони — на всі сезони!

Спеціальність: широкі і на висилку.

Умірковані ціни!

ASTOR — STUDIO

O. Bacik, власник

828 Bloor St. W. (corner Shaw St.)

Toronto 4, Ont. Tel. LE 4-1907.

Мистецьке виконання фотографій з нагоди вінчання, св. Причастя і т. п.

Портрети звичайні, чорно-білі і кольорові.

Довголітня практика і модерне електронічне освітлення є запорукою високої якості фотографій і повного Вашого задоволення.

ТРАНСПОРТ

ПЕРЕВОЗИМО МЕБЛІ І УСЯКОГО РОДУ РЕЧІ

— день та вечором —

822 QUEEN ST. WEST

Tel. EM 8-076.

ПЕРЕВОЗИМО

МЕБЛІ В ТОРОНТІ

ЩОТИЖНЯ: Монтреаль, Лондон, Віндзор, Гамільтон, Норд-Бей, Сулбурі і т. д.

BALTIC MOVERS

30 Dawson St., Ph. LE 4-1403

ФОТОГРАФІ

УКРАЇНСЬКЕ АРТИСТИЧНЕ СТУДІО

STEVEN PHOTO STUDIO

виконує по-мистецькому ВСІ ФОТОГРАФІЧНІ РОБОТИ

Власники: С. І. О. КУТОВІ

927 Bloor St. W., Toronto

(Mik Ossington i Dovercourt)

Tel. LE 1-0777

ФОТОГРАФІ

ІВАН ЯРМОЛЮК

499 COLLEGE ST.

WA 2-0659

ЗУСТРІЧ ОДНОСЕЛЬЧАН ДЕНИСОВА

(Закінчення із стор. 5)

Торкаючись сумних відносин в Україні, інж. Д. Кобилянчик жалів, що сини і внуки українських емігрантів не можуть з Канади вільно їхати в Україну, записуватися там зі своїми родичами, жити там з ними якнайкраще час та забирати їх в гості до Канади. Брак такої вільної виїмки він уважав одним з доказів, що Україна сьогодні не є самостійною державою і народ не має волі та свободи. Закликав підтримувати ті наші організації у вільному світі, які плекають і підтримують українську культуру та розвивають незалежну, правдиву українську думку. Бездоганна українська мова інж. Д. Кобилянчика та його безпеченний виступ залишили на правду миле враження.

Опотином про славний Денисів та життя в Канаді поділюся з привітними Ф. Юрків, старий емігрант, що прибув до Канади 16-річним хлопцем в 1903 році.

Опісля промовляла візити села Денисова п-і Марія Макогін з Торонто. Вона віддекларувала з цієї нагоди вірш Іван

ни Бородівич та свій коротенький вірш присвячений панам М. Філяці і Ст. Микитовому, як спомини спільного переходу через гори Карпати.

Останнім промовцем був Вол. Бендіот з Торонто. Він передав привіт українцям зустрічі від денисівців з Торонто й ошлясть та прочитав вірш І. Бородівич з Денисова „Зітлові Денисівці 13. 7. 63 р. в Едмонтоні — Канада“.

Господар п. М. Крутьяк розказав коротенько, як дійшло до зустрічі, висловив своє одолення з великого кількості учасників та запропонував передати збірку для старенької, 78-річної, немичної вояки, а за служеної для Денисова суспільного громадського діячки панів І. Бородівич. Збірку передали д-р Дм. Мельник і п-і Т. Федорів.

Від год. 8 — 12 учасники зустрічі весело забавлялися при звуках оркестри Тандровали, гуртотили, обмінювалися думками, купували готові вже емімки з зустрічі та збагачувалися новими спогадами. П. Т. Крутьяк фільмував перебіг зустрічі.

Іван Шевчук

ТЕЛЕФОНУЙТЕ І ЗАЙДІТЬ ДО:

ВЗУТТЯ

МОДЕРНИЙ СКЛЕП ВЗУТТЯ

Regina Shoe Store

Великий вибір різного взуття. В. Р. МАЛЬКЕВИЧІ власники. 680 Queen W. EM 3-6781

ЕЛЕКТРИК

TED'S ELECTRIC SERVICE

Виконує електричні інсталяції. Направляє різне електричне приладдя. Ф. МАНАСТІРСЬКИЙ LE 5-9642

НАПРАВА ДОМІВ

УКРАЇНСЬКА ФІРМА В. ОРАЛЕВУШ ПЛUMBING & HEATING

Виконує: пильомберські направи, відновлення, перемодельовання та асілякі контрактотві роботи солідно і дешево. LE 6-4807

D. ROOFING CONTRACTOR

П. Данишук — власник. ДАХИ — кріємо нові — направи — вставляємо нові — направи — вставляємо нові — ОББИВАЄМО СТИНИ штучною цеглою. — Оцінки безкоштовно! — Робота солідно — дешево! Phone: UN 1-1870

COMFORT

Contractors Co. Ltd.

Виконує: Досконалу ізоляцію стін, будову дахів, штучну цеглу, нові остріми, направи. Устійнення цін безкоштовно. Заплата на рати до 24 місяців — БЕЗ ВІДСОТКІВ. 60 Russet Ave., Toronto, Ont. Tel. LE 3-7865

Всілякого роду

ПЛЯСТЕРСЬКІ РОБОТИ

виконує українська фірма ALEX HIRNIAK PLASTERING. НОВІ РОБОТИ • НАПРАВИ Солідно і дешево. 367 Rusholme Rd. LE 6-5883 Toronto, Ont.

ПІДЛОГИ

ВСТАВЛЯЮ нові тверді підлоги. НАПРАВЛЯЮ і вставляю плити (tiles), ЧИСТЮ підлоги і перевозжу всілякі направи. Робота гарантована — Приступні ціни. М. ТВОРИНСЬКИЙ — RO 7-0858

КРИЄМО ДАХИ

Кріємо нові і направиємо всякого роду старі дахи, вставляємо і направиємо ринви, оббиваємо штучною цеглою стіни і т. п. • ДЕШЕВО І СОЛІДНО • TEL. LE 4-7372

КВІТАРНІ

ОДИНОКА В ТОРОНТІ УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ З КВІТАМИ "МАКА"

342 Bathurst St. — Tel. EM 3-7609 і LE 3-4402. Квітня на всякі нагоди (ім'янина, весілля, похорон і т. п.) Всілякі букети за найновішими зображеннями — наша спеціальність. На бажання доставляємо до дому і телефонічно поштою Торонто.

GREEN VALE DAIRIES LTD.

3156 Dundas St. W. — Toronto, Ont. — Tel. RO. 7-1728

УКРАЇНСЬКА МОЛОЧАРНЯ

продукую і доставляє до крамниць та для мешканців міста

ВСІХ РОДІВ МОЛОКА — ЗНАМЕНІТУ ГУСЛЯНКУ — ЗАВЖДИ СВИЖУ СМЕТАНУ — НЕЗРІВНЯНОЇ ЯКОСТІ СІР —

МАСЛО — і ЧУДОВОЇ ЯКОСТІ МОРОЗИВО

Свійкий випуск молока в прекрасних, гігієнічних КАРТОНОВИХ ОПАКУВАННЯХ

задовольнить найбільш вибагливих покупців.

INTERNATIONAL Driving School W A L D I

859 College LE 2-5461

Навчання в українській та англійській мовах.

10 автомашин до Вашої диспозиції • Винаймлення автомашин для іспитів • Вчимо скоро, солідно і дешево.

— Теоретичне навчання безкоштовне —

В час весняного сезону ПРЄД'ЯВНИКАМ ЦЬОГО ОГООШЕННЯ 25% знижки

УКРАЇНСЬКА ГУРТІВНЯ ФАРБ І СТИННОГО ПАПЕРУ

Hy Grade Paint & Wallpaper Co.

23 ST. JOHN'S RD. (at Dundas W.) TEL. RO 7-0464

Власники: М. Ковальський і В. Косар

ВЕЛИКИЙ ВИБІР ПЕРШОЯКІСНИХ ФАРБ, СТИННОГО ПАПЕРУ (WALLPAPER) ТА ІНШОГО ГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЛАДДЯ.

Гуртовий і дрібний продаж — ціни дуже приступні.

UNIVERSAL DRIVING SCHOOL

ПЕРША І НАЙТАРША УКРАЇНСЬКА ШОФЕРСЬКА ШКОЛА В ТОРОНТІ

777 A Dundas St. W., EM 4-3724 — Res.: EM 8-9247

— ВЧИТЬ СКОРО, СОЛІДНО І ДОБРЕ ІЗДИТИ АВТОМ —

КОРИСТАЙТЕ З НАГОДИ!

УВАГА!

ЧИСТИМО БЕЗПЛАТНО ПЕЧІ (ФОРНЕСИ) І ДАЄМО БЕЗПЛАТНУ ЦІЛОРІЧНУ ОБСЛУГУ нашим сталим відборцям опалової оливи.

ЗАМОВЛЯЙТЕ В НАС ОЛИВУ:

ДНІПРО Fuel Oil Ltd.

196 Bathurst St. Toronto, Ont.

Tel.: EM. 6-6539

вночі: EM. 6-6530 або EM. 6-6539

КОРИСТАЙТЕ ТАКОЖ З НАШОЇ БЕНЗИНОВОЇ СТАНЦІЇ при

509 JANE ST. — Tel. RO. 2-1969

УВАГА!

ЧИСТИМО БЕЗПЛАТНО ПЕЧІ (ФОРНЕСИ) І ДАЄМО БЕЗПЛАТНУ ЦІЛОРІЧНУ ОБСЛУГУ нашим сталим відборцям опалової оливи.

ЗАМОВЛЯЙТЕ В НАС ОЛИВУ:

ДНІПРО Fuel Oil Ltd.

196 Bathurst St. Toronto, Ont.

Tel.: EM. 6-6539

вночі: EM. 6-6530 або EM. 6-6539

КОРИСТАЙТЕ ТАКОЖ З НАШОЇ БЕНЗИНОВОЇ СТАНЦІЇ при

509 JANE ST. — Tel. RO. 2-1969

НАЙБІЛЬША УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ МЕБЛІВ
ЦІНА ДУЖЕ ПРИСТУПНА. НАЙДОГІДНІШІ СПЛАТИ.

Rockester FURNITURE
APPLIANCES & FURNITURE

ПОСТІЙНО НА СКЛАДІ У НАЙБІЛЬШОМУ ВИБОРІ ВСЕ, ЩО ПОТРІБНЕ ДЛЯ ВАШОЇ ХАТИ
Спальні, ідальні, кухонне устаткування, холодильники, газові та електричні кухні, дивани і крісла, теле-
візори, радіо і багато багатоглишого. Все найновіших моделей — найкращі ціни. *Мобільні мебелі.*

423 COLLEGE ST. TORONTO 2B, ONT.
TELEPHONE: EM. 4-1434